

Savsko naselje stran 6-7

Savsko naselje je hitro raslo. Blok se je nizar ob bloku, mudilo se je. Treba je bilo čimveč stanovanj čimprej spraviti pod streho. Oči vseh Ljubljancev so bile uprte v zidarske odre.

In naselje je bilo nared. Stanovalci so se srečno vselili, zadovoljni da so prišli do svetlih in modernih stanovanj. Potlej pa so se začele prve skrbi. Kam z otroci? Kje naj bi kupili vse potrebno za gospodinjstvo? Ali je treba res za vsako malenkost v mesto? In šola? Na vse to je investitor pozabil, oziroma mu je zmanjkalo sredstev, ki jih menda za to niti ni imel namena trošiti.

Občinska skupščina oziroma bivši občinski ljudski odbor je začel popravljati kar je bilo zamujenega. Zrasla je šola, trgovina, samopostrežba, obrtniški center dom družbenih organizacij. Okrog stolpnice so uredili zelenice. Razen tega pa so zrasle še nove stolpnice. Danes živi v Savskem naselju približno 8.000 ljudi. Približno toliko kot v Domžalah. Koliko trgovin imajo v Domžalah? Koliko gostinskih objektov? Koliko, koliko...?

Vsega tega v Savskem naselju ni. No, večina ljudi je kljub temu zadovoljna s tem kar ima. Seveda želijo, da bi imeli še to in ono. Telovadnico, otroško igrišče večjo varstveno ustanovo... Toda vedo, da vsega ni moč narediti naenkrat. Saj mora občinska skupščina skrbeti še za številne druge predele Bežigrada ne samo za Savsko naselje.

Ob vsem tem smo se sprehodili po Savskem naselju. Povprašali smo tu in tam, si ustvarili majhno sliko sedanjega življenja in jo zapisali.

Cena 20 dinarjev

REZULTATI VOLITEV — str. 4

**VOLITEV POLOVICE
NOVIH ODBORNIKOV
OBČINSKE SKUPŠČI-
NE, KI SO BILE
26. IN 28. MARCA,
SE JE UDELEŽILO
87,6 ODSOT. VOLILNIH
UPRAVIČENCEV.
ČE BI PRIŠTELI
ZRAVEN ŠE TISTE,
KI SO BILI UPRAVI-
ČENO ODSOTNI,
BODISI DA SO SE
ODSELILI, DA SO
V JLA ALI DALJ ČASA
V TUJINI, BI SE
ODSTOTEK UDELEŽBE
DVIGNIL NA 94,5
ODST.**

Milijarda dinarjev za komunalne naprave

Letos najobsežnejši načrti za nove ceste, kanalizacijo, parke...

Svečana izjava novih odbornikov

**O prvi seji
občinske
skupščine
po volitvah
berite
na strani 3**

Berite na strani 5

ČRNUČANI IN PLANINA

str. 10

NEPOSREDNE VOLITVE POSLANCEV V REPUBLIŠKO SKUPŠČINO

V občini Bežigrad je letos potekel mandat poslancu republiškega zbora Skupščine SRS v volilni enoti, ki jo sestavljajo območja krajevnih skupnosti: Savsko naselje, »Boris Kidrič«, Šentjakob-Podgorica, Dol (vasi Dol, Videm, Zaboršt, Zajelše, Podgora in Kleče pri Dolu), Beričevo (vasi Beričevo in Brinje), Tomačevo ter naselja Nadgorica, Ježa in Dobrača.

Novega poslanca v republiški skupščini bodo tedaj volili le volilni upravičenci, ki prebivajo na območju naštetih krajevnih skupnosti.

Občinska skupščina je 4. aprila izmed treh kandidatov izbrala tovarišico

FANI PERBIL

iz Dola, ki bo poslanski kandidat na neposrednih volitvah v nedeljo 18. aprila.

Po določenih volilnega zakona so za poslanske kandidate izbrani tisti, ki dobijo tretjino glasov odbornikov v občinski skupščini. Na seji bežigrajske občinske skupščine 4. aprila je med tremi kandidati le Fani Perbil dobila zadostno število glasov odbornikov in bo tedaj poslanski kandidat na neposrednih volitvah v nedeljo 18. aprila.

NEDELJA

18.

APRIL

Pisma bralcev

»Zlata jama«

Tovariš urednik,

čprav je 1. april že za nami, tako da ni več čas za razne potegavščine, si ne moremo kaj, da bi ne odšli se ene na prvoprilski ravni, žal pa za razliko od takšnih povsem resnično. Toda oglejmo si jo: Može, ki so odgovorni za razkopavanje Ulice Pohorskega bataljona, so septembra zavijali rokave in leto ulico lani septembra razkopali v dolžini okrog 80 do 100 metrov. Zakaj? Da bi položili kanalizacijske cevi. To se je zgodilo prav na križišču s Hubadovo ulico. Cevi so po mesecu dni srečno pristale v zemlji, potem so jo jama ob toplem vremenu zasuli s snegom, zemljo in celo s peskom. Zdaj, ko je pritisnita pomlad, se je cesta nad kanalom lepo ugrezala, zato sta prišla bager in tovornjak in na novo so odkopali in odpegljali premehtki material ter kanal ponovno zasuli z nekoliko bolj solidnim materialom.

Okoliški občani so menili, da gre za odkrivanje zamrznjenih sredstev ali kaj podobnega, toda žal ni bilo po vsej verjetnosti nič takega. Tako je pač, na napakah se učimo in učimo, kdaj se bomo pa naučili, ko nikdar nihče ni ničesar kriv, je pa drugostopenjsko vprašanje, ki ga še nismo začeli reševati.

Kdo bo nosil stroške za to »smotno« razkopavanje Ulice Pohorskega bataljona? Kam bo prizadeto podjetje v kalkulirao te stroške? Prosim za javen odgovor.

L. N., Ulica Pohorskega bataljona

»Kaj bo s prodajalno kruha«

Na pismo bralca P. L. nam je Krajevna skupnost Stadion poslala naslednji odgovor:

Krajevna skupnost je 1962. leta odkupila stavbo, kjer je zdaj uprava skupnosti in vse družbene organizacije našega terena. Za silo smo rešili kritično stanje glede prostorov. Stavba je pravzaprav zasilni družbeni center našega terena. Tu imajo sedež vse družbene organizacije razen mladinske organizacije in društva upokojencev, ki jih nimamo kam spraviti pod streho.

Spodnji prostori so bili last naše skupnosti že poprej. Tam je bila servisna elektro delavnica, zraven pa je imelo podjetje »ZITO« prodajalno kruha. Najemno pogodbo za ta prostor je podjetje »Zito« sklenilo z nekdanjim Občinskim ljudskim odborom Ljubljana-Bežigrad. Po prenosu lastništva so postali naša last tudi vsi poslovni prostori, med njimi seveda tudi prodajalna kruha. Kot lastniki smo zahtevali, da podjetje »Zito« obnovi pogodbo za lokal. Podjetje ni hotelo ničesar slišati, češ, da imajo pogodbo sklenjeno z občino. Tako smo bili primorani, da razveljavimo dosedanjo pogodbo in istočasno podjetju »Zito« odpovemo lokal.

Kmalu po prevzemu hiše smo večkrat opozorili podjetje »Zito«, naj si poišče primernejši lokal za prodajalno kruha. Še več, nudili smo jim celo del našega zemljišča, kjer naj bi zgradili paviljonsko zgradbo za svojo prodajalno. Odgovorili so nam: Zgradite nam stavbo vi ali občina, mi nimamo sredstev.

Lokal ni primeren tudi glede higiensko-tehnične ureditve.

Podjetje »Zito« doslej za Bežigradom ni veliko investiralo za gradnjo novih lokalov, nič dosti več pa tudi ne za ureditev obstoječih lokalov. Prav gotovo pa je dolžno skrbeti za svoje prodajalne kot npr. trgovski podjetji Preharna ali Mercator. Predstavniki podjetja »Zito« je ob neki priložnosti dejal, da je prodajalna na križišču Samove in Staničeve ulice zaradi velike režije nerentabilna in ne bi imeli nič proti, če bi prodajalno ukinili.

Podjetje »Zito« ne more več dolgo računati, da bo uporabljalo naš lokal. Smatramo, da je edina rešitev v tem, da preuredijo lokal v svoji pekarni ali pa zgradijo novi objekt.

Krajevna skupnost želi ustreči željam občanov, zato je še naprej pripravljena sodelovati, da bi rešili problem prodajalne kruha. Res pa je, da so na tem področju vsaj še tri prodajalne kruha in mleka, oddaljene, od prodajaln na Samovi cesti približno 300 do 500 metrov.

KRAJEVNA SKUPNOST
STADION

NA VOGALU TITOVE IN PTUJSKE ULICE zraven Stadiona so odprli novo samopostrežno trgovino trgovskega podjetja Preharna.

Občni zbor ZZB NOV Bežigrad

Lani 46 stanovanj

Konec februarja je bil občni zbor Združenja Zveze borcev NOV občine Ljubljana-Bežigrad, na katerem so člani ZB pregledali delo od srede lanskega aprila do sedaj.

V poročilu o delu Združenja ZB NOV v tem obdobju je bilo značilno, da so naloge same organizacije realizirali v posameznih komisijah. Ne katere komisije so zelo uspešno delale; predvsem sodelovanje z občinsko skupščino je obrodilo dobre sadove, ker le z njeno pomočjo lahko ZZB rešuje vse probleme, ki zadevajo članstvo. Glavne naloge občinskega odbora so bile predvsem skrb za zdravstveno stanje borcev in ureditev njihovih socialnih razmer.

Udeleženci so največ in najtemeljiteje razpravljali o neurejenem stanovanjskem vprašanju, saj je v občini še okrog 1000 prosilcev za stanovanja iz vrst ZB. V lanskem letu je 46 članov dobilo nova stanovanja, letos pa bo to število precej manjše, saj je v bloku, ki ga gradijo v Črtomirovi ulici, predvideno le 20 stanovanj za borce. Občinska skupščina je sicer prikočila z denarjem vedno na pomoč, vendar so menili, da bi za uspešno rešitev tega problema morala republiška skupščina globlje poseči v žep.

Ko so iskali rešitev za stanovanjske probleme bivših borcev, so udeleženci predlagali, da bi se namenilo manj sredstev za občinsko administracijo, da bi v vsaki novi zgradbi moralo biti eno stanovanje na razpolago članom ZB, da naj pomagajo po svojih močeh tudi delovni kolektivi, da naj se usmerja individualna gradnja tako, da bodo do stanovanj najprej prišli borci, da naj bi bila izpraznjena stanovanja na razpolago borcev. Stanovanjski problemi nekdanjih borcev naj bi se namreč rešili v dveh letih. Glede na lanko precej obilno gradnjo za borce, bi ob podobnem tempu gradnje v dveh letih zares likvidirali težave s stanovanji, vendar obstaja rahel dvom, ker je letošnje število precej nizko, tako da za leto 1966 ostane kar 800 prosilcev.

Občinski odborniki pa še niso izgubili upanja v pomoč republiških organov, ki bodo finančno priskočili na pomoč, tako da bodo stanovanjsko vprašanje enkrat za vselej lahko črtali s programa se stanov ZZB.

V nadaljevanju razprave so udeleženci negodovali tudi nad delom počitniškega doma v Banjolah, kjer je na primer tujec v sezoni spal v domu, medtem ko je moral član ZB pod šotor. Vendar

gre večkrat za nepravilnosti, ki jih zakrivajo tudi sami člani ZB, saj je prav v tem primeru neki član ZB povabil omenjenega tujca v počitniški dom. Razen tega pa se člani pogosto ne držijo rokov, v katerih so napovedali svoje letovanje in se potem hudejejo zaradi tega, ker ni prostora.

Posebno skrb zahteva zdravstveno stanje borcev; potrebni bi bili občinski obiski na domu pri bolnikih in pa specialni pregledi, saj nekateri člani nimajo popolne zdravstvene zaščite. Bivši borci velikokrat zaradi pomanjkanja denarja odlašajo z obiskom pri zdravniku, s čimer precej poslabšajo svoje zdravstveno stanje. Podatki kažejo, da je obolenost članov ZB nadpovprečna, umrljivost pa za okrog 10 let zgodnejša kot na splošno.

Komisija za razvijanje tradicij NOB je uspela zainteresirati osnovne šole, da so v okviru svojih učnih programov vnesle tudi delo s tematiko NOB. Razen tega pa je bilo pred dnevom JLA skupaj z odborom ZROP razpisano tekmovanje za vse osnovne šole za pisanje šolskih nalog na temo »JLA v vojni in miru«. Tako je občinska komisija dobila 43 nalog in jih 14 nagradila. Enak razpis je naredila tudi vojašnica Ljube Šercerja za vse srednje in strokovne šole na terenu naše občine. Po vseh šolah so bila organizirana tudi predavanja s temo o NOB ter razgovori o pomenu in razvoju JLA. Priredili so tudi več izletov, obiskov muzejev, tova večerov, na katerih so mladinci in pionirji poglabili poznavanje narodno-osvobodilne borbe. Člani ZB so si ob dnevu borca v letnem kinu lahko ogledali tudi domači film »Desant na Drvar«.

Prvenstvena naloga zgodovinske komisije bo poiskati človeka, ki bi z vso ljubeznijo in prizadevnostjo lotil zbiranja dokumentov NOB. Nerazumljivo pa je nasprotovanje nekaterih članov ZB, ki posameznih zgodovinskih materialov nočejo izročiti članom komisije. Komisija je poslala krajevnim odborom dopis, v katerem so zahtevali, da se uredijo vse spominske plošče in drugi objekti ljudske revolucije, ker so jih ponovno fotografirali.

Ob koncu skupščine so izbrali nov občinski odbor ZZB NOV, s konference pa so poslali tudi resolucijo s protestom proti zastaranju vojnih zločinov.

BOGO SAJOVIC

RAZGOVOR ZA ZBOR OBČANOV

Zdenko Vrstošek je že dolga leta predsednik poravnalnega sveta pri krajevni skupnosti Savsko naselje. V kratkem pogovoru je nanizal tele misli o delu poravnalnega sveta:

Lani je bilo že nekaj manj sporov kot predlanskim. Mislim, da se ljudje nekoliko manj prepirajo kot pred leti. Pred poravnalni svet pridejo za besede, ki so izrečene v jezi, zaradi prepira otrok itd. Ljudje se zmerjajo ali pa si nagajajo. Se vedno pa je seveda poglavitni vzrok prepirov stanovanjska stiska. Sploh je stanovanjskih sporov največ. Imeli smo na primer primer, da sta dve ženski, ki sta imeli skupen števec za elektriko, celo zimo živeli v temi in brez električnega ogrevanja, ker je elektrarna odklopila tok. Nista se mogli sporazumeti, koliko ga mora plačati ena in koliko druga in sta raje živeli brez elektrike.

— Največ gre torej za drobne spore med ljudmi?

Sporov, ki se zaostrejo tudi zaradi trme ljudi, je več. Vendar veliko sporov sploh ne bi prišlo pred poravnalni svet, če bi jih znali urediti že predsedniki hišnih svetov ali člani hišnih svetov. Razprti, ki nastajajo zaradi stanovanjskih razmer, so navadno takega značaja, da ni potrebno, da gredo pred poravnalni svet, kaj šele pred sodišče. Najbolje se je odkrito pomeniti že kar doma, v hiši. Saj je med drugimi nalogami tudi naloga hišnega sveta, da ustvarja v hiši prijetno vzdušje.

— Kako gledajo ljudje na delo poravnalnega sveta?

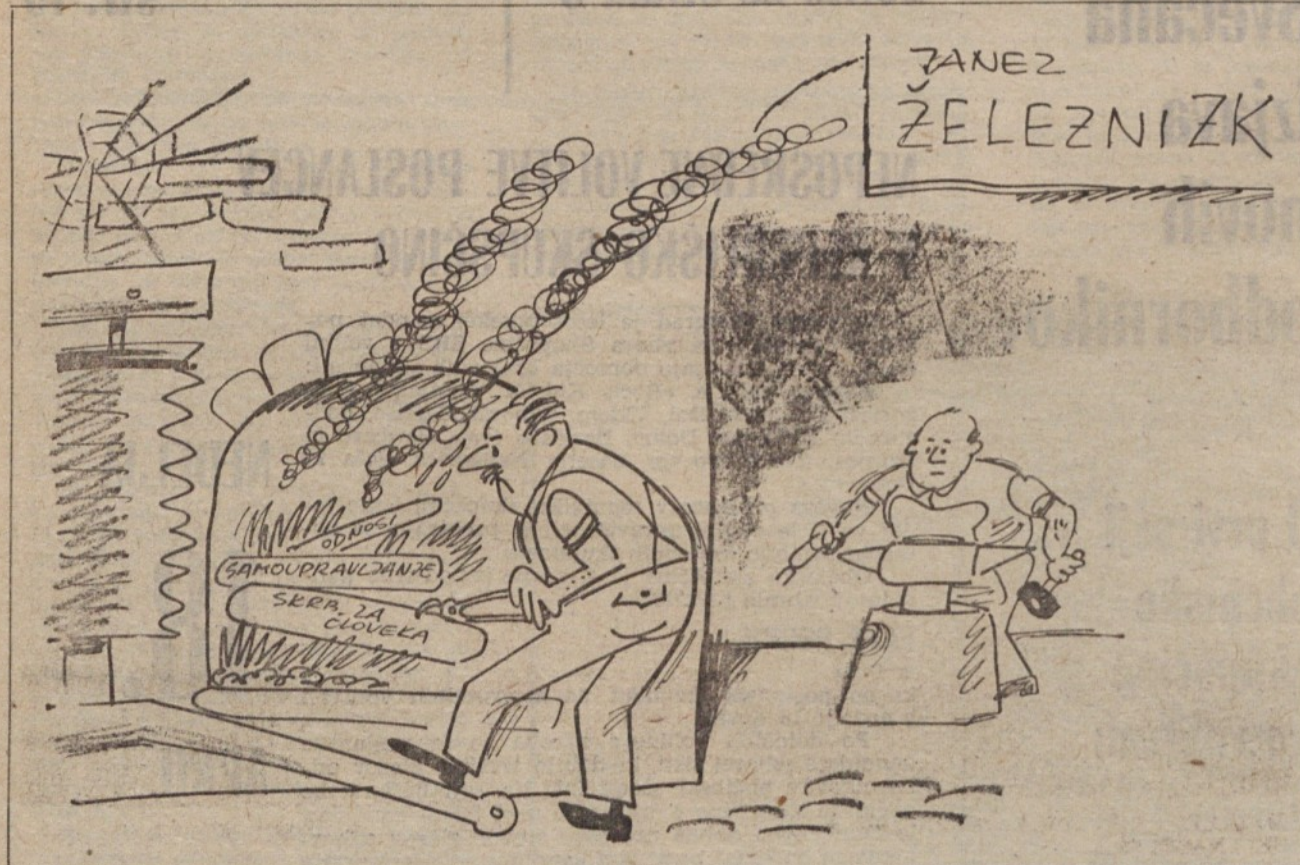
Ljudje kažejo do dela poravnalnega sveta dober odnos. Tu pred poravnalnim svetom se lahko do mile volje nagovore in se olajšajo že s tem, da povedo, vse kar mislijo. Zato jih nihče ne prime za besedo. Vse, kar ljudje v sporu pripovedujejo pred poravnalnim svetom, pa ostane seveda strogo konspirativno.

Na splošno pa ugotavljamo, da je človek premalo zaščiten in da bi mu morali posvetiti več pozornosti.

JOZE VETROVEC

ZBOR OBČANOV

glasilo občinskega odbora SZDL Ljubljana-Bežigrad. Izhaja vsak mesec. Uredja uredniški odbor: Miran Blaha (predsednik), Janez Vinkler, Lojze Jakopič, Ančka Cerin, Jože Črnogelj, Niko Lapajne in Jože Vetrovec. Odgovorni urednik: Janez Snoj. Cena izvodu 20 dinarjev, letna naročnina 200 dinarjev. Tekoči račun pri NB 600-15-608-34. Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, Ljubljana, Partizanova 41-I. Tiska ČP Delo.

Petintrideset novih odbornikov

IZVOLITEV NOVIH ODBORNIKOV MESTNEGA SVETA IN KOMISIJ OBČINSKE SKUPŠČINE — FANI PERBIL, KANDIDAT ZA POSLANCA V REPUBLIŠKI ZBOR SKUPŠČINE SRS — INŽ. VLADIMIR KLAVS IZVOLJEN ZA POSLANCA V GOSPODARSKI ZBOR REPUBLIŠKE SKUPŠČINE — INŽ. VIKTOR TURNŠEK PA ZA POSLANCA V PROSVETNO-KULTURNI ZBOR REPUBLIŠKE SKUPŠČINE

BEZIGRAD, aprila — Po volitvah polovice novih odbornikov 26. in 28. marca letos je prvi seja občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti bežigradske občinske skupščine prvič prisostvovalo 35 novih odbornikov. Po verifikaciji mandátov in svečani izjavi je skupščina izvolila nove odbornike mestnega sveta, nove komisije občinske skupščine, delegate za zborovanje samoupravljalcev ob 20. obletnici osvoboditve ter poslance v zbor republiške skupščine.

»Zoper izvolitev novih odbornikov ni bilo ugovorov, sta poročali verifikacijski komisiji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti. Smatramo, da so bili vsi odborniki pravilno izvoljeni.«

Po svečani izjavi je odborniki nagovoril predsednik občinske skupščine Jože Pogačnik:

»Pozdravljamo v naši sredi odbornike, ki so bili izvoljeni na nedavnih volitvah. Vsi, ki so dali svoj glas za vas, so s tem pokazali, da cenijo vaše preteklo delo in da zaupajo v vaše bodoče delo. Pričakovana volitev so velika in mnogokrat niso v skladu s sredstvi in možnostmi, ki jih ima naša skupščina. Zato tudi vsi vemo, da delo odbornikov ni samo častno temveč tudi pogosto zelo težavno.

Delo, ki nas čaka ni majhno. Osnovna politika občin-

zdravstveni dom, povečati letni izvoz blaga naših gospodarskih organizacij od 1,2 milj. dolarjev na 6,6 milj. dolarjev. Žal pa se ne moremo pohvaliti glede otroškega varstva in družbene prehrane. Prav otroško varstvo bo moralo zdaj zavzeti prioriteto mesto v delu občinske skupščine. Nikakor ne moremo biti zadovoljni z desjtvom, da je le 9% naših otrok deležnih varstva. Vse dokler ne bo urejeno to vprašanje ne moremo pričakovati, da bo mati — delavka odlični proizvajalec na svojem delovnem mestu. Prav zaradi neurejenosti tega vprašanja v glavnem ugotavljamo, da žene ne sodelujejo v družbeno-političnem delu kakor bi bilo zaželeno.

Kljub temu, da sedaj delitev sredstev med zvezo, republiko in občino ne zagotavlja radikalne rešitve tega vprašanja, bomo zabeležili v

novanjsko gradnjo. Če samo ta dejstva narekujejo, da o vsem našem delu in ukrepih čim bolj seznanimo naše občane, republiške in zvezne poslance, ki bodo neposredno sodelovali pri formiranju osnovne politike naših najvišjih organov, to je republiške in zvezne skupščine.

Tovarišice in tovariši odborniki, v imenu predsedstva iskreno čestitam vsem novo izvoljenim odbornikom k izvolitvi v upanju, da se bomo vsi skupaj čim preje zliili v enotno, učinkovito, delovno telo za napredek naše komun-

Novi odborniki mestnega sveta

Potlej je občinska skupščina izvolila 7 novih odbornikov mestnega sveta. Vsaka mestna občina v Ljubljani voli 12 članov mestnega sveta. Namesto odbornikov, ki jim

Izvolitev komisij občinske skupščine

Komisija za volitve in imenovanja je predlagala združitve s komisijo za kadrovska vprašanja. V novo skupno ko-

zborovanje bo 8. maja v veliki športni dvorani v Tivoliju. Mimo delegatov iz delovnih organizacij bodo bežigradske občine na tem veliki srečanju samoupravljalcev iz vse Slovenije zastopali: Alojzij Avsec, Ančka Čerin, Tine Kopač, Ivo Lukežič, Ivo Poznik in Marija Robida.

Volitve poslancev

Odborniki so nato izvolili poslance v zbor republiške skupščine. V bežigradski ob-

poslanca v republiški zbor na volitvah 18. aprila.

Za poslance v gospodarski zbor republiške skupščine so bili predlagani: Vinko Vrbec, inž. Vladimir Klavs in Matilda Vrhovšek. Po prvem tajnem glasovanju je inž. Vladimir Klavs dobil 31 glasov, Vinko Vrbec 25 ter Matilda Vrhovšek 6 glasov. Ker noben izmed predlaganih kandidatov ni dobil potrebne večine glasov, so morali volitve ponoviti. Po določilih volilnega za-

VOLITVE POSLANCEV — KOMISIJA PRI ŠTETJU GLASOV

misijo so bili izvoljeni: Vinko Dečman, Bogo Grmovšek, Franc Kavčič, Karel Kušar, Jernej Mlakar, Rado Rotar in Janez Vinkler.

V razpisnih komisijah za direktorje delovnih organizacij bodo občinsko skupščino zastopali: Karel Kušar, Rado Rotar in Janez Vinkler, njihovi namestniki pa bodo Vinko Dečman, Bogo Grmovšek in Jernej Mlakar.

V komisijo za prošnje in pritožbe so bili izvoljeni: Marija Avbelj, Slavka Bergant, Anton Rems, Lado Skraban in Ivan Zorman.

Delegati za zborovanje samoupravljalcev

Občinska skupščina je izvolila tudi šest delegatov za zborovanje samoupravljalcev, ki ga sklicuje glavni odbor SZDL Slovenije v počastitev 20. obletnice osvoboditve in zmage socialistične revolucije.

čini volimo letos poslanca v republiški zbor, gospodarski ter prosvetno-kulturni zbor republiške skupščine. Za poslance v republiški zbor občinska skupščina dokončno izbere poslanske kandidate, poslance pa potem izvolijo občani na neposrednih volitvah, ki bodo 18. aprila. Poslance v gospodarski in prosvetno-kulturni zbor pa volijo le odborniki občinske skupščine.

Za poslance v republiški zbor so bili na kandidacijskih zborih volivcev postavljeni trije kandidati: Fani Perbil, Radivoj Milošević in Janez Vatovec. Po določilih volilnega zakona pridejo na kandidatno listo za neposredne volitve tisti kandidati, ki dobijo vsaj eno tretjino glasov odbornikov občinske skupščine. Na volitvah, ki so bile tajne, je Fani Perbil dobila 49 glasov, Radivoj Milošević 5 ter Janez Vatovec 8. Fani Perbil bo sedaj edini kandidat za

kona je pri ponovnih volitvah izvoljen tisti kandidat, ki dobi največ glasov. Pri drugem glasovanju so odborniki glasovali takole: inž. Vladimir Klavs 36 glasov, Vinko Vrbec 25 glasov in Matilda Vrhovšek en glas. S tem je bil inž. Vladimir Klavs izvoljen za poslanca v gospodarski zbor republiške skupščine.

Tudi volitve za poslanca v prosvetno-kulturni zbor so morali ponoviti. Kandidati so bili: inž. Viktor Turnšek, inž. Tončka Berlič in Štefka Sever. Pri prvem glasovanju je dobil inž. Viktor Turnšek 30 glasov, inž. Tončka Berlič 24 glasov in Štefka Sever 8 glasov. Pri ponovnem glasovanju pa je dobil inž. Viktor Turnšek 34 glasov, Tončka Berlič 24 glasov ter Štefka Sever 4 glasove. S tem je bil inž. Viktor Turnšek izvoljen za poslanca v prosvetno-kulturni zbor republiške skupščine.

SEJO OBČINSKE SKUPŠČINE VODIJO: PREDSEDNIK OBČINSKEGA ZBORA SLAVKO OBLAK, PREDSEDNIK SKUPŠČINE JOŽE POGAČNIK, TAJNIK IVAN LEVSTEK TER PREDSEDNIK ZBORA DELOVNIH SKUPNOSTI IVO KLEŠNIK.

ske skupščine, ki se je izoblikovala v preteklih dveh letih je dala prednost šolstvu, otroškemu in socialnemu varstvu, gradnji stanovanj za borce in komunalnim problemom. Ta osnovna orientacija občinske skupščine je plod razprav, kresanja mnenj in predvsem odraz

tem letu vendar določen uspeh na področju otroškega varstva, in to spričo razumevanja pri delovnih kolektivih. To razumevanje lahko pravilno ocenimo le takrat, kadar poznamo probleme s katerimi se posamezne delovne organizacije borijo: rekonstrukcije, stanovanjsko vprašanje, stiska za poslovne prostore itd. Zato pomeni prispevek, ki so ga delovne organizacije dale pri združevanju sredstev za otroško varstvo, zavestno žrtvovanje. To pa kaže na zrelost kolektivov in njihovih delavskih svetov.

Tovarišice in tovariši odborniki, s tem je na kratko nakazano področje našega dela kjer lahko vsakdo izmed nas da svoj nemajhen delež, da bi bilo teh problemov čim manj.

Poleg tega se letos nahajamo v posebnem položaju in si moramo zato — kot pravi narodni pregovor — natočiti čistega vina. Ukrepi, ki jih je v zadnjih dneh sprejel zvezni izvršni svet za zamrzovanje cen, so izredno dalekosežni. Trenutno ne more nihče napovedati vseh posledic, ki jih bodo te spremembe povzročile. Jasno pa je, da narekujejo izredno previdnost pri investicijah, ker bo naš proračun težko dosegljiv. Gospodarske organizacije bodo zelo težko dobile obratna sredstva. Posledica tega bo tudi zmanjšanje delovne sile in njeno preusmerjanje. Stanovanjski skladi stojijo pred reorganizacijo, ki bo verjetno v določeni meri zavrla sta-

je potekel mandat, je občinska skupščina soglasno izvolila naslednje nove odbornike mestnega sveta: Slavko Bergant, Vladimirja Beznika, Ančka Čerin, Iva Severja, inž. Cirila Slugo, Boga Subica ter Janeza Vinklerja.

Svečana izjava odbornikov občinske skupščine

»Svečano izjavljam, da bom zvesto služil ljudstvu, da bom vestno in vdano izpolnjeval svoje dolžnosti in varoval čast ljudskega odbornika in da bom, držeč se ustave in zakonov, varoval, razvijal in branil demokratične pridobitve narodno-osvobodilnega boja in ljudske revolucije in da bom delal z vsemi svojimi močmi za zgraditev socializma, za napredek občine, Socialistične republike Slovenije in Socialistične federativne republike Jugoslavije.«

stvarnih potreb naše komune. Če se ozremo na prehojeno pot lahko ugotovimo mnogo uspehov in seveda tudi nekaj neuspehov. Mislim, da smo lahko ponosni, da nam je pod težkimi pogoji uspelo odpraviti tretjo izmeno pouka v naših šolah, dograditi

MED SEJO OBČINSKE SKUPŠČINE, KI JE BILA TOKRAT V DVORANI KRAJEVNE SKUPNOSTI SAVSKO NASELJE.

NOVI ODBORNIKI

Namesto polovice odbornikov občinske skupščine, ki jim je potekel dvoletni mandat, so bili na volitvah 26. in 28. marca letos izvoljeni:

Občinski zbor

KRAJEVNA SKUPNOST
BEŽIGRAD

1. volilna enota

Mirko Eržen

vodilni uslužbenec poslovnega združenja črne in barvne metalurgije

3. volilna enota

Miloš Hočevar

vodilni uslužbenec Splošne gospodarske banke

5. volilna enota

Ivo Sever

pravnik v Splošni gospodarski banki

KRAJEVNA SKUPNOST

BORIS KIDRIČ

7. volilna enota

Pavel Lešnjak

komercialist pri Jugotehniki

9. volilna enota

Alojz Bavdaž

upokojenec

KRAJEVNA SKUPNOST

STADION

11. volilna enota

Inž. Ciril Sluga

uslužbenec pri Agrobiroju

13. volilna enota

Inž. Janez Obreza

uslužbenec Kmetijskega inštituta Slovenije

15. volilna enota

Franc Miklavčič

sodnik Okrožnega sodišča Ljubljana

KRAJEVNA SKUPNOST

SAVSKO NASELJE

17. volilna enota

Ivan Palfi

uslužbenec pri Gradisu

19. volilna enota

Silvo Hrovat

direktor Zavoda za cene Ljubljana

21. volilna enota

Valentin Kopač

delavec v Iskri

23. volilna enota

Vladimir Beznik

sekretar komisije pri Glavnem odboru SZDL Slovenije

KRAJEVNA SKUPNOST

STOŽICE

25. volilna enota

Inž. Jože Belc

uslužbenec elektrogospodarske skupnosti Slovenije

KRAJEVNA SKUPNOST

TOMAČEVO

27. volilna enota

Ivan Dimnik

kmetijski tehnik KZ Črnuče

KRAJEVNA SKUPNOST

JEŽICA

29. volilna enota

Anton Rems

pravnik pri Okrožnem sodišču Ljubljana

KRAJEVNA SKUPNOST

ČRNUČE

31. volilna enota

Vinko Dečman

vodilni uslužbenec v TONOSI

KRAJEVNA SKUPNOST

**ŠENTJAKOB-
PODGORICA**

33. volilna enota

Franc Sojer

tehnični vodja pri Poklicni gasilski brigadi

KRAJEVNA SKUPNOST

DOL

35. volilna enota

Franc Česen

delavec pri Vodni skupnosti

Zbor delovnih skupnosti

2. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
TOPS

Bogo Šubic

obratovodja v TOPSU

4. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
ELMA

Dušan Dolničar

uslužbenec v ELMI

6. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
LJUBLJANSKE MLEKARNE

Inž. Zvone Zakotnik

šef proizvodnje v Ljubljanskih mlekarnah

8. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
TUBA, TONOSA, MODNA
OBLACILA, TRIGLAV FILM

Slavka Bergant

uslužbenka v Modnih oblačilih

10. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
INDUSTRIJSKI BIRO

Inž. Janko Kravos

projektant v Industrijskem biroju

12. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
GRADBENO PODJETJE
OBNOVA

Andrej Plestenjak

direktor GP Obnove

14. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
IMP

Alojz Štrus

šef montaže v IMP

16. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
EDILIT

Jože Štebe

uslužbenec v Edilitu

18. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
LESNINA, ELEKTROTEHNA,
ASTRA, DINOS

Stane Mancini

šef gospodarsko-računskega sektorja v Dinosu

20. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
GOSTINSTVO IN TRGOVINA

Jože Hrovatič

direktor Gostinskega podjetja Črnuče

23. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
ZASEBNI OBRATNIKI

Ivan Dobovšek

obratnik

25. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
GR, ZAVAROVALNICA, PO-
KLICNA GASILSKA BRIGADA
ITD.

Dušan Medved

vodja komercialne službe poslovnega združenja »Fužinar«

26. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
AGROOBNOVA, KZ ČRNUČE

Alojz Avsec

uslužbenec Kmetijske zadruge Črnuče

28. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
ZAVOD ZA RAZISKAVO MA-
TERIALA IN KONSTRUKCIJ

Inž. Franc Čačovič

uslužbenec Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij

30. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
GSC, CSS, SOLA PTT

Marija Robida

prosvetna delavka na Gradbenem šolskem centru

32. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
OSNOVNE SOLE, GIMNA-
ZIJA, VRTCI

Hardvik Pirnovar

ravnatelj osnovne šole dr. Vita Kraigherja

34. volilna enota

DELOVNE ORGANIZACIJE:
JAVNI USLUŽBENCI

Franc Mehle

direktor Zavoda za zaposlovanje delavcev

Po volitvah v občinski skupščini

Nisem pričakovala, da bodo izbrali mene

Komaj dobre pol ure za tem, ko so odborniki občinske skupščine izvolili izmed poslanskih kandidatov za republiški zbor Frančiško Perbil, smo jo obiskali doma, v Dolu. Sprva ni mogla verjeti, da so ji odborniki res zaupali tolikšno odgovornost in ji naložili to odgovorno delo, potem pa se je zbrala in nam na kratko povedala nekatere misli, ki jo bodo vodile pri opravljanju poslanskih dolžnosti, če bodo volilci na neposrednih volitvah 18. aprila seveda potrdili njeno izvolitev.

Frančiška Perbil, ki ji mnogi pravijo tovarišica Fani, se je rodila v Zagorju. Oče je bil rudar, 40 let je delal v rudniku. Že leta 1941. se je kot šestnajstletno dekle pridružila SKOJ, vse dokler

la. Enkrat so njega izvolili in je opravljal več dela v družbeno političnih organizacijah, drugič pa spet mene. Odkar pa sem odbornik (od leta 1963), sem tudi predsednik krajevne skupnosti...

— Ali ste pričakovali, da boste izvoljeni?

● Sploh ne. Nisem mislila, da me bodo izvolili, saj sem med drugim kandidirala z dvema moškima. Oba tovariša, s katerima sem skupaj kandidirala, sta prav tako zasluzna kot jaz, prav tako delovna in gotovo tudi primerna za delo v skupščini...

— Kaj vas bo vodilo pri delu v republiški skupščini?

● Želim, da bi lahko vsaj malo vplivala, da bi se tudi podeželje razvijalo vzporedno z mestom. Razlika bi se morala manjšati; menim, da je zastopanje takega staljša moja dolžnost.

— Kaj menite o šolstvu?

● Na vsak način bo treba izenačiti pogoje, v katerih šole delajo. Za nemoten razvoj šolstva bi morale imeti prav vse šole enake osnovne materialne in kadrovske pogoje. Večina šol na podeželju pa je že močno zaostala za šolami v mestu. Pri nas v Dolu se to še ne pozna toliko, v oddaljenih krajih pa so razlike že kar velike. V šolstvu je treba dohodke pravičnejše deliti.

— Ali menite, da je dobro in potrebno za republiškega

FANI PERBIL

je niso odpeljali v koncentracijsko taborišče Oswien-czim. Po vojni je dejala še naprej na mladinskih vrstah. Najprej na okraju v Slovenskih Konjicah, kasneje pa v Ljubljani.

»Ko sem mladinskim vrstam odrasla«, je sama povedovala, »sem se spet posvetila mladini. Najprej v Ljubljani in potem v Dolu.

NEDELJA 18. APRILA

Neposredne volitve poslancev republiškega zbora Skupščine SRS

Tu sem delala tudi v različnih organizacijah, veliko pri SZDL itd. Sicer pa sva se z možem že nekaj let menjava-

poslanca, da je najprej odbornik v občinski skupščini? ● Pridružujem se mnenju, da je to pogoj za dobrega poslanca. Če je republiški poslanec izvoljen, ne da bi bil odbornik v občinski skupščini, se mi dozdeva, da ne more gledati na vse stvari s potrebno širino. Omejuje se na svoje poklicno torišče. Tako bi se jaz verjetno le na šolstvo. Tudi šolstvo bom seveda zastopala, vendar so mi povsem jasni tudi vsi ostali problemi, s katerimi smo se odborniki srečevali na sejah občinske skupščine. Glasovala pa bom vedno za sklepe, ki bodo v korist najširšemu krogu ljudi.

— Kako nameravate obdržati stik z volilci?

● Vem, da so se volilci večkrat pritoževali, češ da jih redko kdaj vidijo. Jaz pa si želim vso podporo občanov, volilcev in seveda občinske skupščine. Želim še naprej hoditi na seje občinske skupščine in se seznanjati z vsemi problemi, ki jih bodo odborniki obravnavali. Posebno pa si želim pomoči občinske uprave, kjer bi rada dobivala

predvsem vse potrebne podatke.

Zavedam pa se, da vseh želja vseh ljudi nikoli ne bom mogla zastopati. Ljudje bodo verjetno več pričakovali kot bom zmogla. Problematika republike je pač širša kot problematika občine vendar na podeželje na noben način ne bom pozabila.

VOLIŠČA:

Krajevna skupnost »Boris Kidrič«

Meje krajevne skupnosti: desna stran Titove ceste od podvoza do Ptujске ulice (nasproti Stadiona), desna stran Ptujске ulice na vzhod do Linhartove ceste ter zahodno od Savskega naselja do Vilharjeve ceste, Vilharjeva cesta do Titove ceste.

Vsa volišča so v domu krajevne skupnosti, Vojkova ul.

Krajevna skupnost »Savsko naselje«

Meje krajevne skupnosti: Vilharjeva cesta, Smartinska cesta, Savska cesta.

Volišče št. 2 je v Tomačevski 11a (menza), vsa ostala volišča pa so v osnovni šoli »Borisa Kidriča« v Savskem naselju.

Krajevna skupnost Tomačevo

Naselji Tomačevo in Jarše. Volišče je v gasilskem domu Tomačevu.

Krajevna skupnost Šentjakob-Podgorica

Naselji Šentjakob in Podgorica.

Volišče je v prosvetnem domu v Šentjakobu.

Krajevna skupnost Beričevo

Naselji Beričevo in Brinje. Dol

Volišče je v prosvetnem domu v Beričevem.

Krajevna skupnost Dol

Naselja Dol, Videm, Zaboršt, Zajelše, Podgora in Kleče pri Dolu.

Volišče je v prostorih kmetijske zadruge v Dolu.

Naselja Nadgorica, Ježa in Dobrava

Volišče je v gasilskem domu v Nadgorici.

Spremembe in dopolnitve statuta

Občinska skupščina je na predzadnji seji sprejela tudi nekatere spremembe in dopolnitve statuta občine Bežigrad. Statut je bilo potrebno spremeniti in dopolniti, ker so se spremenili nekateri zakoni (n.p. zakon o stanovaljskih skupnostih), sprito sprememb pri organizaciji uprave in nekaterih nejasnih ter odvečnih določil v statutu. Po novem bo imela občina tudi komisijo za narodno obrambo ter občinsko javno tožilstvo, v statutu pa je tudi jasno določilo kdaj prične veljati.

Nov pogled na »rastočo« Sosesko VI, ki se kot zaključeno naselje zliva z mestom.

Delo Občinske skupščine

Združevanje sredstev

Razumevanje gospodarskih organizacij

Ceprav je veliko bežigradskih gospodarskih organizacij v težavah (rekonstrukcije, stara strojna oprema, stanovanjska problematika zaposlenih) so se vendarle odločile, da bodo prispevale sredstva za potrebe otroškega varstva in gradnje telovadnice. Letošnji občinski proračun je »prekratek« za približno 250 milijonov. Če gospodarske organizacije ne bi razumele potreb otroškega varstva, se le to ne bi premaknilo z mrtve točke. Tako pa so gospodarske organizacije že obljubile 170 milijonov din; še več, prve so že vplačale del obljubljenih sredstev. Skupnemu financiranju se je odzvalo kar 63 gospodarskih organizacij, ki bodo plačevale v skupen sklad po kvartalnih. Odzvale so se tudi najmanjše delovne organizacije, ki bodo prispevale po nekaj sto tisoč dinarjev.

Sredstvi, ki jih bodo zbrali, bodo letos dokončali telovadnico v Savskem naselju. Za to bo porabljen 70 milijonov din. Za sofinanciranje učno-vzgojnega zavoda Janez Levce potrebujejo za 77 Bežigradčanov, ki zavod obiskujejo, 30 milijonov din, prav tako manjka 70 milijonov za financiranje strokovnega šolstva. V proračunu je namreč zagotovljenih le 170 milijonov din, predračun strokovnega šolstva pa predvideva 244 milijonov din.

Ceprav bodo gospodarske organizacije zbrale 170 milijonov din, še vedno ostane kopica nerešenih problemov vzgojno-varstvenih ustanov. Program, ki ga je pripravil svet za socialno varstvo in varstvo družine, predvideva v letu 1965 skupno 183 milijonov investicij. Največja investicija naj bi bila gradnja vzgojno-varstvene ustanove v Stožicah na Brinju. Letos bi potrebovali za začetek gradnje 70 milijonov din.

Za preureditev prostorov na šoli dr. Vita Kraigherja za otroško varstvo bi bilo potrebnih 30 milijonov din.

Kino »Svoboda«
Spored:
18. aprila jugoslovanski film »Servisna postaja«
25. aprila japonski film »Kravavi prestoli«
9. maja ameriški film »Sever — severozapad«
16. maja ameriški film »Od tod od večnosti«

Predstave so v sobotah ob 18. uri v klubu v Stožicah, v nedeljo ob 10. uri v dvorani Svobode Bežigrad, Smoletova 16 ter v nedeljo ob 16. uri v prosvetnem domu Beričevo.

Milijarda dinarjev za ceste, kanalizacije, vodovod ...

Investicije za gradnjo komunalnih naprav

Letošnji načrt investicij za komunalno gradnjo je najobsežnejši kar smo jih imeli doslej za Bežigradom. Za gradnjo komunalnih naprav bo šlo letos 1,078 milijarde dinarjev. Za ceste in hodnike bodo porabili 460 milijonov dinarjev, za javno razsvetljavo 87 milijonov, za kanalizacijo 385 milijonov, za urejevanje naselja 15 milijonov, za vodovodne napeljave 34 milijonov, za plinovode 12 milijonov, ureditev parkirnih prostorov 22 milijonov, gradnjo otroških igrišč 6 milijonov, za zelenice 30 milijonov, nadomestna stanovanja 13 milijonov ter za odškodnino za rušenja 250 tisoč dinarjev. Obveznosti do cestnega sklada znašajo 14 milijonov dinarjev.

Asfaltirali bodo 73.000 kvadratnih metrov cest in ulic, namestili 276 novih svetlobnih teles, kanalizacijsko omrežje bodo podaljšali za 5.400 metrov, položili 500 metrov novih vodovodnih cevi ter 560 metrov plinovodov ter asfaltirali 12.800 kvadratnih metrov parkirnih prostorov.

Sodelovanje s krajevnimi skupnostmi

Svet za komunalne in gradbene zadeve je pri obravnavi načrtov za komunalne gradnje tesno sodeloval s krajevnimi skupnostmi. Izračunali so koliko komunalnega prispevka odpade na posamezne krajevne skupnosti, kjer so investitorji gradili ter nato skupaj napravili program za komunalna dela. Poudarek je na gradnji in modernizaciji cest, gradnji kanalizacije ter izboljšanju javne razsvetljave.

Za gradnjo komunalnih naprav bo šlo letos 1,078 milijonov dinarjev. Od te vsote je 30 milijonov proračunskih sredstev, 64 milijonov sredstev cestnega sklada ter 41 milijonov dinarjev prenešenih sredstev komunalnega sklada iz lanskega leta. Komunalnega prispevka po starih pogodbah bo za 204 milijone dinarjev, po novih pogodbah pa za 234 milijonov dinarjev.

Novi kilometri asfalta

Za gradnjo cest in hodnikov je namenjenih 460 milijonov dinarjev. Uredili bodo ulico Bežigrad (predvideno je 56 milijonov dinarjev), Staničevo (30 milijonov), Vodovodno cesto med Titovo in Samovo

cesto (14 milijonov), Podmilščakovo (50 milijonov), Posavskega ulico (45 milijonov), Dimičevo (35 milijonov), del Glavarjeve ulice (11 milijonov), Turnerjevo (19 milijonov) ter Tomačevsko cesto (14 milijonov dinarjev). Uredili bodo tudi Kurilniško ulico, hodnike na Parmovi in Janševi ulici, del Triglavske, Herbersteinske in Bratinove ulice ter pločnike na levi strani Titove ceste od Samove do Triglavske ulice.

V Stožicah bo prišla na vrsto Ulica Prvoborcev, Zupanova, Komanova in Godeževa ulica, cesta od spodnjih Stožic do Cementarja ter prehod iz Ulice padlih borcev na Ulico Pohorskega bataljona.

Na Črnučah bodo uredili odcep od glavne ceste proti tovarni ELMA, odcep proti asfaltni bazi ter obračališče na končni trolejbusni postaji.

V proračunu za komunalna dela so tudi sredstva za ceste v Dolu ter cesto pod potrošniškim centrom na Ježici, podaljšali pa bodo tudi Vojkovo ulico in uredili pločnike.

Nove svetilke javne razsvetljave bodo namestili na ulici Bežigrad, v Staničevi, Podmilščakovi, Dimičevi, Glavarjevi in Posavskega ulici ter na Turnerjevi in Gogolovi ulici. Cestno razsvetljavo bodo pojačali v Kurilniški, Likozarjevi, Kuzmičevi, Ravbarjevi in Mariborski ulici ter na Ježici in na Črnučah.

Podaljšanje kanala A 1

Zbiralnik A 1 bodo letos podaljšali za 1.410 metrov, v Savljah pa tovarni TOPS in TONOSA prispevata 140 milijonov dinarjev za ureditev kanalizacije. Po Saveljski cesti bodo zgradili kanal v dolžini 1.391 metrov. Kanalizacijo bodo položili še v Dimičevi, Triglavski, Glavarjevi in Kolarjevi ulici.

Mimo tega je namenjenih še 15 milijonov dinarjev za ureditev ulice Luize Pesjakove v Savskem naselju, 10,7 milijona za vodovod na Črnučah ter 4,8 milijona za vodovod pod potrošniškim centrom na Ježici in 3 milijone dinarjev za plinovod v Triglavski ulici.

Ureditev Ulice Pohorskega bataljona ter Soseske VI

S sredstvi komunalnega prispevka po novih pogodbah bodo uredili cesto, kanalizacijo in javno razsvetljavo v Ulici Pohorskega bataljona, za kar je predvidenih 35,7 milijona dinarjev.

Za ureditev Soseske VI bo šlo 141 milijonov dinarjev. Od tega je za ureditev cest in poti namenjenih 54 milijonov dinarjev, za kanalizacijo v Hubadovi ulici 8 milijonov dinarjev, za parkirni prostor 12 milijonov dinarjev, za otroška igrišča 4 milijone, za zelenice in javno igrišče 30 milijonov, za javno razsvetljavo 25 milijonov ter za vodovod 8 milijonov dinarjev.

Mimo tega je predvidenih še 20 milijonov za ureditev naselja v Rapovi jami (cesta, vodovod in kanalizacija) ter

13,6 milijona dinarjev za zelenice, ceste in javno razsvetljavo v Soseski IV. Podjetje

Vektor pa bo uredilo parkirni prostor zraven Stadiona.

Za ureditev cest, ki jih največ uporabljajo, bodo letos podjetja prispevala 42,7 milijona dinarjev. Ta sredstva bodo dali: Dinos, Gramex, Tovarna dekorativnih tkanin, Lesnina, Geološki zavod, Zavod za raziskavo materiala, Cementar, Gradbeno podjetje Bežigrad in Asfaltna baza. Za asfaltiranje ulic v Stožicah pa bodo občani zbrali sami 2,4 milijona dinarjev.

Poziv oddelka inšpekcijskih služb

V minulih letih so nekateri investitorji zgradili svoje objekte brez predpisanih dovoljenj zato se ti objekti štejejo za nedovoljene gradnje in se ne smejo priključiti na komunalne naprave. Za mnoge od teh gradenj so zakonite možnosti, da se uredijo v skladu z zakonom, to je da investitorji dobijo naknadno dovoljenje za lokacijo in dovoljenje za graditev. Ker pa o vseh nedovoljenih gradnjah v gradbenem okolju in izven gradbenega okolja ni točne evidence, ki je potrebna za usklajitev z zakonom.

POZIVAMO

vse občane in delovne organizacije, ki so začeli z gradnjo ali pa pričeto gradnjo dokončali brez predpisanega dovoljenja za lokacijo in dovoljenja za graditev ali izjemnega dovoljenja za uporabo zemljišča za gradbene namene, da prigrasijo take gradnje pristojni občinski gradbeni inšpekciji

DO 15. APRILA 1965

Priglasite osebno pri gradbeni inšpekciji občinske skupščine Ljubljana-Bežigrad, Parmova 41, II. nadstropje

Obrazec za prijavo dobite pri občinski gradbeni inšpekciji.

Občani in delovne organizacije, ki ne bodo v roku priglasili nedovoljene gradnje, bodo dosledno obravnavani v skladu z veljavnimi predpisi in kazenskimi določili.

Občinski gradbeni inšpektor

Povišane oskrbnine v vrtcih?

Na prihodnji seji občinske skupščine bodo odborniki spet razpravljali o položaju vzgojno-varstvenih ustanov. Svet za socialno varstvo in varstvo družine je namreč predlagal, da bi povečali prispevek občinske skupščine pri oskrbnini za otroke v vzgojno-varstvenih ustanovah od 40 na 50 odstotkov, starši pa bi prispevali drugo polovico.

Odborniki so menili, da je predlog premalo temeljit

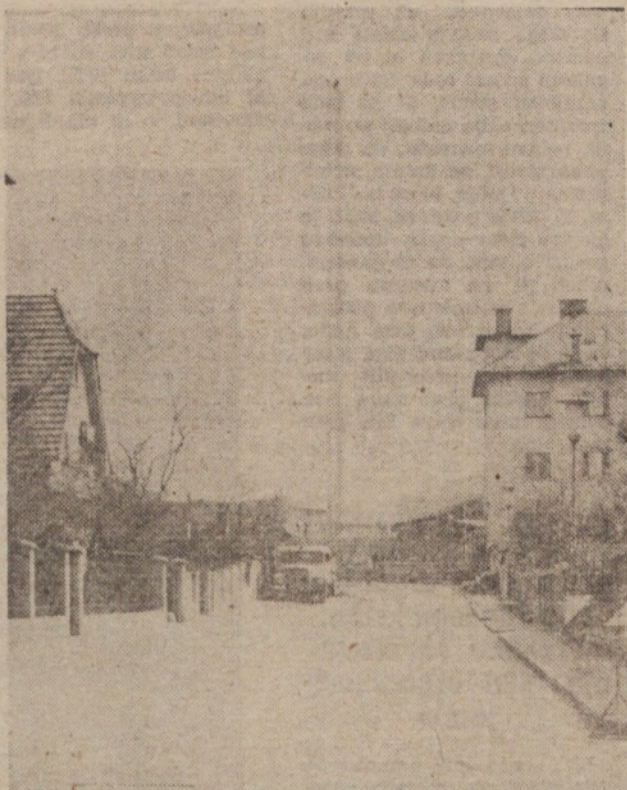
in se zlasti poudarili, da ni mogoče sklepati o zvišanju oskrbnin brez pogleda na gmotno stanje tistih družin, ki imajo otroke v varstvenih ustanovah. Hoteli so pravzaprav odgovor na vprašanje, mar ne bo družba prispevala pomemben delež tudi pri oskrbninah otrok tistih staršev, ki imajo visoke osebne dohodke mimo otrok iz revnejših družin, za katere je družba bolj dolžna skrbeti.

Svet za varstvo družine je predlagal, da bi zvišali prispevek staršev k oskrbnini za predšolske otroke od 6.000 dinarjev (povprečno) na 8.000 dinarjev ter za šolske otroke na 6.500 dinarjev (sedaj 4.500 do 6.200 dinarjev). Računajo, da se je ekonomska cena oskrbnine zvišala zadnji čas za dobro tretjino, ker morajo vzgojno varstvene ustanove od 1. aprila dalje plačevati redni prispevek za vse zapo-

slene, povečali pa so se tudi režijski stroški.

Ob ugotovitvi, da je v otroških ustanovah okrog 40 odst. otrok delavskih družin z nizkimi dohodki, menijo, da prispevka staršev ne bi smeli še bolj zvišati saj potlej v vrte ne bi dobili prav tistih otrok, ki so vzgoje in varstva najbolj potrebni. Odborniki so se strinjali s to ugotovitvijo in ob nekaterih očitnih primerih, lahko rečemo, izkoriščanja otroškega varstva tudi predlagali diferenciacijo staršev pri plačevanju oskrbnin v vrtcih s tem, da bi bile tudi plače staršev merilo za plačilo oskrbnine. Da bi lahko sprejeli takšen sklep so tudi predlagali, da bi prav s teh izhodišč napravili analizo vsaj v eni vzgojno varstveni ustanovi.

Skupščina je torej menila, da je predlog za zvišanje oskrbnin premalo temeljito pripravljen zato so sklenili, da bodo o njem razpravljali na prihodnji seji.

ZAPRTA SMOLETOVA ULICA — Nasproti Gospodarskega razstavišča so pred kratkim pričeli kopati temelje za veliko trgovsko hišo. Gradnja bo precej zahtevna, za ureditev gradbišča pa je malo prostora, zato so morali zapreti Smoletovo ulico. Le-ta že doslej ni imela priključka na Titovo cesto in je bila namenjena le pešcem. Podhod za pešce na gradbišču bi bil prenevaren zato so cesto zaprli za ves promet.

TELOVADNICA, IGRIŠČA, BARAKARJI...

Tajnica krajevné skupnosti Savskega naselja Marja Avbelj, je takole pripovedovala o ljubljanskem stanovanjskem mravljišču:

»Letos je za nas najvažnejša telovadnica. Tu je veliko otrok, soljarjev in mladincev, ki bi telovadnico morali imeti. Mislim, da bo telovadnica končno le zgrajena in da bo do dolgoletne želje mladih in starih prebivalcev Savskega naselja uresničena.

Nič manj kot telovadnice pa ne pogrešamo otroškega igrišča. Po travi otroci ne smejo hoditi, na cesti se težko igrajo, saj je naselje že dokaj motorizirano zato moramo čimprej zgraditi prostor, kjer se bodo lahko krogi, nalgali in sprostiti. Mislim, da je donar pri komunalnem skladu za igrišče, ki naj bi bilo na vogalu Pesjakove, Majarsonove in Šerbove ulice, že pripravil. Otroško igrišče nas bo rešilo številnih skrbi.

Se bolj kot vse to pa nas skrbi barakarski problem. Videti je sicer da Savsko naselje »nih problemov nima. Treba pa se je spomniti na barake ob Linhartovi cesti, pa ob Šmartinski cesti, pa Tomacevski cesti. Krajevna skupnost je sicer tu popolnoma nemočna, saj sama nima nobenih možnosti, da bi pri-

zadetim ljudem pomagala z denarjem ali stanovanji, vendar pa opazimo, da je »barakarski problem« iz dneva v dan očitnejši. Za kaj gre?

V barakah stanujejo vedno ljudje, ki imajo zelo nizke osebne dohodka in veliko otrok. Največkrat pa je veliko takih ki nimajo urejenih družinskih razmer. V barakah so stalni prepiri, nemoralna dogajanja. Pa kaj bi naštevala vse te stvari. Povem naj le en primer.

V eni izmed barak stanuje mati treh otrok, pričakuje še četrtega. Otroci so brez očeta, mati ni nikjer zaposlena. Kdo ji bo dal stanovanje? Kljub temu, da je bila že zaposlena, je zapustila delovno mesto, že po treh tednih, sicer pa je nihče ne vzame v službo, ker je stalno noseča. Kljub temu,

HOČEMO-NOČEMO

V Savskem naselju je že več kot 700 lastnikov osebnih vozil. Se pred nekaj leti so zbrali 1.300 prijav za garaže. Potlej so začeli snovati načrte. Urbanisti so se odločili, da bo-

Za blokom v Fabianijski ulici.

da je stara 30 let, bi morala že 12-krat roditi. Takih in podobnih primerov imamo veliko. Zato so nam potrebna precejšnja sredstva za socialno delo. Vendar ne pomagajo, temveč tudi preprečujejo. To se pa ne da, dokler imamo toliko barak.

Bolečin primerov je na našem področju vsaj trideset. In letos smo rešili le enega. Od sklada za zidanje stanovanjskih hiš smo dobili eno izmed petih stanovanj, ki so namenjena socialno najbolj ogroženim.

Za blokom v Fabianijski ulici.

Ljudje ne živijo d betona

Občani, ki zastopajo krajevno skupnost v občinski skupščini ali kako drugače predstavljajo Savsko naselje, so o naselju pripovedovali takole:

Lado Škraban

Odbornik občinske skupščine:
»Za razvoj naselja - večletni plan«

Savsko naselje je kot stanovanjsko naselje primer, kako stanovanjsko naselje naj ne bi bilo grajeno. To naj bi bil opomin gradbenikom, kako naj stanovanjskih naselij ne gradijo več. Za osem tisoč prebivalcev je le ena mlekarna, dve trgovini, ena mesnica, ena...

Mimo gneče je v trgovinah Savskega naselja zaradi monopolnega položaja trgovin vedno zelo slaba kvaliteta, največkrat občutno slabša kot v mestu, cene pa so največkrat višje kot v centru mesta. Veliko ljudi se zato raje odloča za kupovanje v centru mesta. Ker ni nobene konkurence, ljudi pa je veliko, trgovine ne kažejo zanimanja, da bi prodajale boljše blago in še zlasti bolj poceni.

Zdi se mi, da bi morali pri vsej dejavnosti in razvoju Savskega naselja delati bolj načrtno. Potreben bi bil nekakšen »vozni red«. Cutim, da rešujemo stvari, ki se nam trenutno zdijo najbolj potrebne rešitve, oziroma, da rešujemo stvari, za katere se zavzemajo ljudje, ki so bolj sitni, ki znajo pokazati, kako je kakšna stvar nujna. Vedno se govori o tem, da ni denarja, nikoli pa ne moremo pred občane z dolgoletnim programom. Ne bi bilo tako hudo, če bi se dolgoletni plan v nekaterih posameznostih menjal, vendar plan mora biti. Glavna linija mora biti zadržana.

Ašim Strikovič

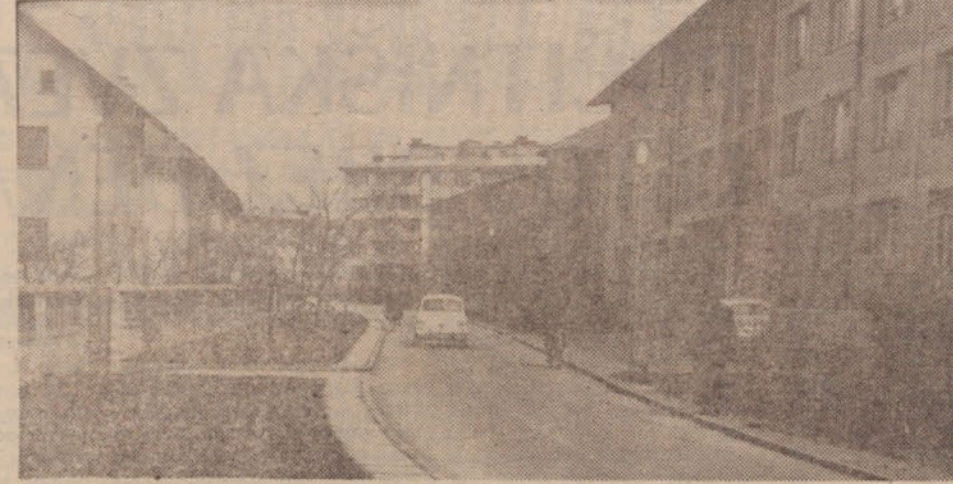
predsednik organizacije Rdečega križa:
»Premalo sodelovanja med organizacijami«

Kot predsednik organizacije Rdečega križa moram povedati, da se naša organizacija bori z velikimi težavami. Komaj smo spravili skupaj odbor. Kljub temu, da je to humanitarna organizacija, se vedno ljudje otepa dela. Komaj smo dobili predsednika. Kar naš člani pobirajo članarino, naletijo na odpor. Ljudje navadno sprašujejo, kaj

KOMU JE NAMEN KLUB?

Dom družbenih organizacij v Savskem naselju ni bil zgrajen brez namena. Preurejanje drevarne hiše in zidanje je stalo precej denarja. Mnogi prebivalci Savskega naselja so se odločili, da se ne bodo preceplili od družbenih pristorov, predvsem od kluba.

Nekateri ljudje so se okrog kluba dokaj trudili. Ugibali so, kaj bi privzeli so predavanja, ki so jih je udeležiti le predavatelj, privzeli so mladinske plesne ki so se izrodile z anketo, ki je pokazala, da prebivalci Savskega naselja klub skoraj da ne zanima. Veliko, na to

VEČINA ULIC SAVSKEGA NASELJA je dokaj ozka. Zato niso primerne za gost promet z osebnimi in drugimi motornimi vozili. Nekateri občani predlagajo, naj bi prepravili ves promet po cestah Savskega naselja.

zdi zelo pozitiven. To naj bi bil nekaj bilten, ki bi obveščal občane o vseh, tudi najmanjših dogodkih v našem naselju.

Kljud temu, da imajo klub-ske prostore, je klubsko življenje kaj slabo razvito. Na splošno je v našem naselju slaba komunikativnost.

Slavica Robida

predstavnica TVD Partizan:
»Otroci telovadijo na hodnikih«

Predvsem bi se rada zavzela za telovadnico. Zapišite z velikimi črkami, da v Savskem naselju kar se le da potrebujemo telovadnico. Naši otroci sedaj telovadijo na hodnikih in na prostem, vendar tako ne gre. Saj je v Savskem naselju veliko otrok, o telo vadnici pa že toliko govora, da bi morala biti že zdavnaj zgrajena.

Za zdaj smo si zagotovili dvakrat tedensko telovadbo v PTT holi, vendar je dvakrat tedensko kaj malo, razen tega pa nas vsaka ura telovadbe velja 700 dinarjev.

Kljud temu, da dobimo le 200.000 dinarjev dotacije za telesno vzgojo za TVD Partizan, le skrbimo, da bi čimveč mladih redno zahajalo v telovadnico. Od 200.000 din polovice porabimo le za najemnike, ostalo pa porabimo za najbolj nujne stvari. Tako smo lani na primer najbolj prizadevne vaditelje nagradili s tem, da smo jim poklonili telovadnico opremo in copate.

K čimvečjemu vključevanju v vrste TVD Partizan in čim bolj redno telovadbi soljarjev terjati tudi rezultati zdravniških pregledov. Vse bolj so vidne posledice neprestane sedanja in zelo malomarni gibanja naših otrok. Nepravilno raščene hrbtenice, nepravilna drža telesa, ploske noge itd., vse to so posledice premajhnega gibanja otrok. In vendar telovadnice še nimamo.

Ker je prebivalcev veliko, je obveščanje zelo težko; poskušali smo je na razne načine, vendar se nobeden do sedaj ni popolnoma obnesel. Predlog, da bi za naše območje izdajali glasilo se mi

Janez Pirnat

dosedanji odbornik občinske skupščine:
»Ceste v naselju niso za avtomobilski promet«

Savsko naselje je preveč zbito, vse je stisnjeno, zato je parke in zelenice kaj težko vzdrževati. Ker je prostora tako malo, otroci nimajo kje biti. Igrajo se na cesti, na zelenicah. Kako jih naj spodimo s trave, kam? Na ceste. Med avtomobile? Otroci jih igršče je za tako množico sveda premalo p

Treba je poudariti, da so komunikacije v Savskem naselju le provizorične. Sprva so bile namenjene le dnevni materi, potlej pa so se ceste je asfaltirali, uredili pločnike in pri tem je ostalo. Ni hče pa ni pomisli na promet, na vsak dan večje število av-

SAVSKO NASELJE

žujejo okoli bloka ali stolpnice, da jih imajo tako na očeh. V neposredni bližini stolpnice v blokov pa športnih igrišč ni moč več graditi. Kakorkoli preudarjamo, kar

Mladi pripovedujejo

Mladih je v Savskem naselju veliko. Starejši menijo, da imajo premalo prostora za igranje in razvedrilo. Nas pa je zanimalo, kaj mladi sami delajo, oziroma, ali si znajo pomagati, da bi bilo njihovo življenje v naselju prijetnejše.

Razgovoru so se odzvali trije člani mladinske organizacije: devetnajstletna dijakinja Andreja Zagar, dvajsetletni strojni tehnik Peter Butinar, ki je predsednik mladinske organizacije v Savskem naselju in sedemnajsetletni dijak Kosta Blizjak. Takole so pripovedovali:

— Mladino je pri nas težko aktivirati. Težave imamo s kadri. Ko imamo vsaj nekatere dobre mladince, ki so se izkazali, jih apoberev občinski komite mladine in mi spet ostanemo brez najboljših. Večina naših članov pa je brez izkušenj, zato jih moramo na delo v mladinski organizaciji spet privajati. In ko postanejo dobri mladinci, postanejo člani občinskega.

— Mi nismo nobene pomoči, pravijo. Starejši mladinci se znanjo in pustijo mladince, organizacijo. Član- ZK, SZDL, ZB in drugih organizacij za nas prav tako pustijo, da delamo kar vemo in znamo. Sicer nam obljubijo pomoč, vendar ostane le pri obljubi. Če pa smo iskreni, pa moramo povedati, da se pomoči nekatere tudi bojimo. Kaj bi se zgodilo, na primer, če bi nam res kdo hotel pomagati, pa nas ne bi bilo. Bojimo se na primer, kar koli organizirajo vojniki, čeprav bi vojniki radi prišli med nas. Kje bomo dobili mlade za tekmovanja v nogometu, šahu, odbojki?

— Mlad, bi predvsem potrebovali telovadnico. Sedaj gostujemo v telovadnici PTT šole, vendar v njej ni prostora za vse. No, vsakega, ki pride lepo sprejemno, vendar je za telovadbo, resnično gibanje in igranje nekaterih iger premalo prostora. Razen tega je telovadnica tudi izven naselja, zato nekateri odhajajo v druge telovadnice, na Tabor, v Narodni dom itd.

— Mladi prebivalci naselja so aktivni v nekaterih organizacijah ki imajo praktični program. Tako imamo zelo dobre tabornike. Teh je veliko in imajo dobro utrjeno organizacijo. Prav tako smo lahko ponosni tudi na šahiste, ki so dosegli na različnih tekmovanjih častna mesta.

JULIJA-OBISK IZ DANSKE

Lani so naši mladinci in pionirji iz Savskega naselja na prijateljskem obisku na Danskem. Obiskali so svoje sovrstnike in so jim razkazali vse, vso Dansko in jih nad vse prisrčno sprejeli. Letos je vresca na mladih prebivalcih Savskega naselja. Posebni odbor je že začel snovati načrte, kako naj bi pripravili svojih danskih gostiteljev prav ak prisrčen sprejem kot se ga doživeli sami.

Ker taka stvar seveda ni zastoj, je odbor pri svetu krajevné skupnosti, ki se ukvarja s pripravi na obisk mladih Dancev, že zaprosil občinsko skupščino za pod-

poro oziroma prispevek v višini enega milijona dinarjev.

Okvirni program, ki je že izdelan, je prirejen tako, da bodo mladi Danci večinoma prespali pri prijateljih v Savskem naselju. Tu bodo tudi zajtrkovali in večerjali, čez dan pa jih bodo vodili na različne izlete.

Okvirni program je izredno bogat, še več, natrpan je. Verjetno se vsega tega v 18 dneh ne bi dalo izvesti; nekateri obiski bodo vsakekor odpadli, vendar se gostitelji na moč trudijo, da bi se lepo oddolžili za lanišketno pozornost danskih gostiteljev.

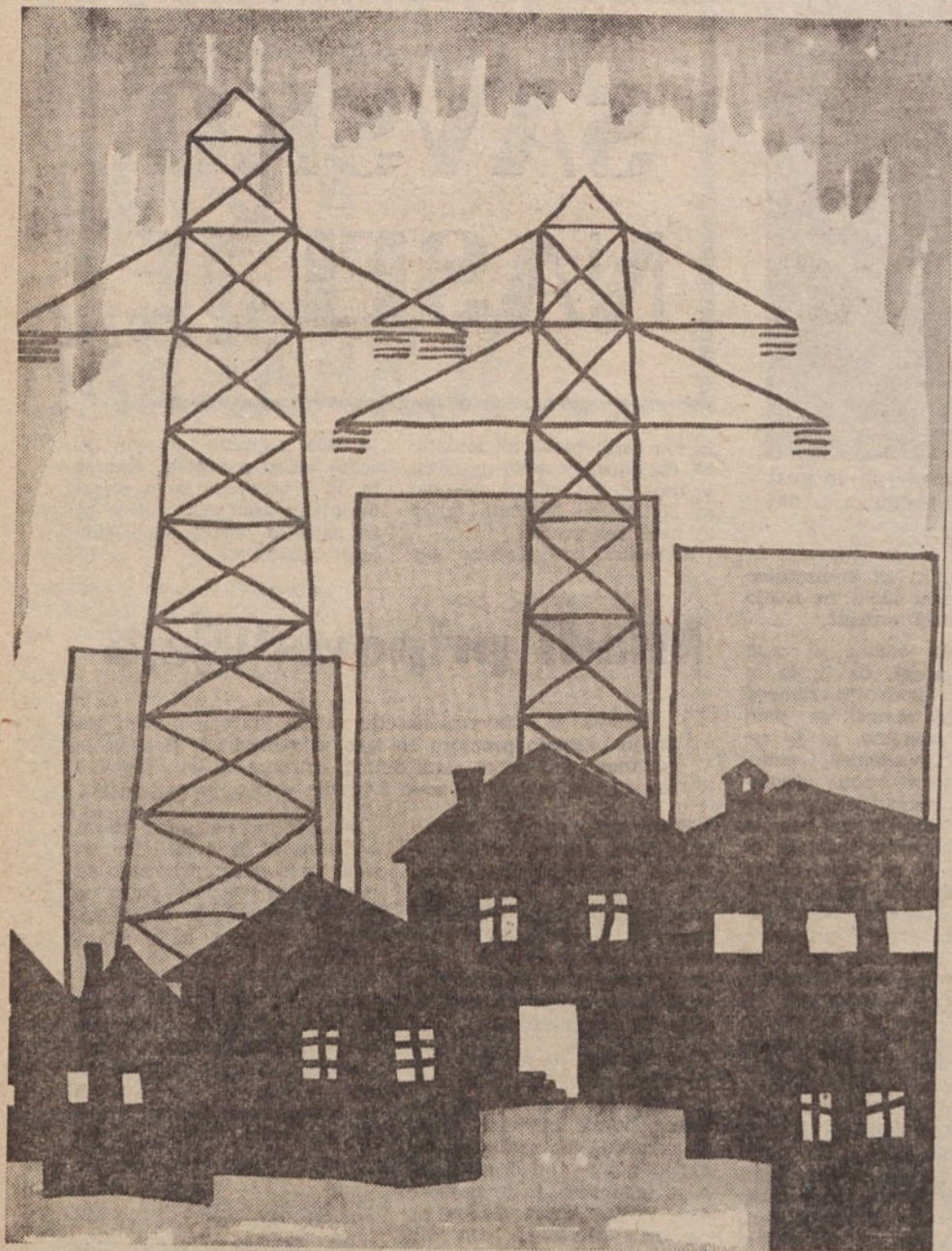
ZA FASADAMI — težave in premalo sodelovanja.

Z domom krajevné skupnosti so prebivalci Savskega naselja pridobili veliko dvorano za sestanke, klub in prostore za družbeno-politične organizacije. Vendar mora dom vzdrževati z bifejem...

VEČINA MISLI, DA JE SAVSKO NASELJE UREJENO NASELJE. Tule hiša pa kaže, da je v samem naselju še cela kopica nerednih stanovanjskih, higienskih in drugih težav.

LIDIJA BURKELJCA 6. A, OSNOVNA ŠOLA ČRNUČE

Naša Ljubljana

Ljubljana je moje rodno mesto. Čeprav bi prepotovala ves svet in spoznala njegove lepote, bi se vedno vračala v Ljubljano, ki mi je tako ljuba in draga. Ze dolga stoletja sanja ob Ljubljani in njenih bregovih pod Gradom. Ta bedi kot čuvar nad starim mestom.

Lepa je Ljubljana zjutraj, ko sonce vzhaja in jo pozlati, lepa v opoldanski sopolci, lepa ponoči, ko tisočero luči odseva po mestu.

Sleheri dan se mesto pričenja prebujati že zgodaj. Najmlajše prebivalce vodijo skrbne matere v vrtnice, starejši otroci hitijo v šolo, nameščenci v urade, delavci na

stavbišča in v tovarne, go-spodinjje na trg, poslovni ljudje v trgovine, banke in gostišča, a le malokdo se ustavi in pogleda Ljubljano v vsej njeni veličini.

V Ljubljani teče življenje, ki z njo diha, se giblje, se smeje in joče. Utrip naraščajočega mesta je iz dneva v dan močnejši. Kljub vsemu je Ljubljana vsak dan na novo urejena in čista.

Meni pa je posebno všeč tista stara, a vendar prijazna Ljubljana. Vanjo moraš kot popotnik, ki ima glavo in srce na pravem mestu, da lahko najde v zabrisanih potezah njen pravi zunanji izraz. Posebno rada imam vse tiste tihe koticke, ki pa so vendar tako zgovorni in mi vedo toliko povedati o nekdanji Ljubljani. Te mrtve hiše govorijo svoj jezik, ki ga razume le kdor jim prisluhne. Govori ti cesta in palača ob njej, govori ti tihi park, ozka ulica, govori ti s teboj spomeniki, ki so posebne knjige o kulturi in zgodovini našega mesta. Kajti v teh hišah, ulicah, parkih, trgih, spomenikih in stavbah se zrcalijo tudi ljudje.

Marija Pregelj, 8. e
Osnovna šola
dr. Vita Kraigherja

BILO JE POLETJE

Spomin je ostal.
Na sive šotore ob tabornem ognju,
na zibajoče se smreke,
na reko,
na mesec,
na ogenj in nas,
ki smo s pojočimi srci sedeli ob ognju.
Tako je bilo, da bi srce samo zapelo,

B. S.

POČITNIŠKA ZVEZA: LETOS BREZ DENARJA

Počitniška zveza za Bežigradom je za letos ostala brez denarja. Res, da je delo izvršnega odbora počitniške zveze omejeno na izvedbo seminarjev in koordinacijo med posameznimi družinami, vendar vseeno ne gre brez finančnih sredstev.

Od izvršnega odbora, ki je bil formiran pred dvema letoma, delajo le še trije člani, ostala četvorica se je izgubila in najbrž so sploh že pozabili, da so odborniki. Predvsem velja to za predsednika, ki ga razen nekaj časa po formiranju sploh ni bilo več na spregled. Ostali trije člani opravljajo dežurno službo vsako sredo popoldne in izgleda, da je to edino delo.

Od starega odbora, tako so povedali, so prevzeli le prazen tekoči račun in nekaj dolgovi, ki pa jih ni moč opravičiti.

Vseeno tudi letos vpisujejo nove člane, saj počitniški turizem srednješolske in delavske mladine naraste prav s prvomajskimi prazniki in doseže svoj vrh v juliju in avgustu.

Ker je sedanji izvršni odbor ostal prazen rok pri razdeljevanju denarja in to predvsem po svoji krivdi, bodo poskusili na kakšen način prebroditi letošnjo finančno krizo; morda jim bo pomagal občinski komite ZMS.

Kljub vsem slabostim in slabokrvnosti organizacije po-

čitniške zveze pa so lani organizirali taborjenje v Premanturi in v Zadru ter izlete v Bohinj, Taborsko jamo, Mošeniško drago, Postojnsko jamo in na Triglav.

Za naprej pa obljublajo, da bodo povsem uredili svoje vrste do meseca maja in sestavili enajstčlanski izvršni odbor, ki ne bo obstajal le na papirju. Šele takrat bo lahko mladinska počitniška turizem zaživel.

B. S.

Dežurna sem, nam je povedala Bojana Mahne, ko smo obiskali osnovno šolo v Stožicah. Sedela je pri mizici ob vratih in vsakogar vljudno vprašala kaj želi. Dodala je še, da so dežurni le dijaki višjih razredov, na vrsto pa pridejo enkrat na mesec.

Krediti za zasebne tujske sobe

Enajstim zasebnikom, ki so naprosili Komunalno banko za kredit za dokončanje oziroma obnovitev tujskih sob, je oddelek za gospodarstvo pri občinski skupščini dal potrdilo za najetje posojila. Največ teh sob je dvoposteljnih, deset jih je v enodružinskih hišicah, ena pa v stolpnici; štirje zasebniki bodo poleg sob oddajali gostom tudi garaže.

S temi enajstim sobami se bo število tujskih sob v bežigradski občini povečalo na 31, vendar na turističnem društvu menijo, da se bodo prijavi še novi zasebniki. Komunalna banka bo dajala

kredite do 750.000 dinarjev, vendar bo kontrolirala, če je bil denar porabljen res za tujsko sobo, občina pa bo kontrolirala, če bodo zasebniki zares tudi oddajali sobe.

Za bežigradsko občino, ki nima hotelov, so tujske sobe zelo potrebne, saj šolski domovi in internati razpolagajo s praznimi ležišči praktično le dva meseca v letu, v juliju in avgustu.

B. S.

ZA LEPŠO PODOBO LJUBLJANE

Nova samopostrežna trgovina nasproti Stadiona

V četrtek 1. aprila je podjetje »Prehrana« odprlo novo samopostrežno trgovino na Titovi cesti nasproti Stadiona. Nova trgovina, ki so jo prenavljali od novembra meseca lani, je precej večja od stare; razširila se je še na zasebno stanovanje in čevljarstvo delavnico, ki sta bili v pritličju zgradbe in zavzema sedaj okrog 100 kv. metrov površine. Razen prodajnega prostora spadajo k trgovini še tri skladišča in sanitarije.

V novi trgovini bodo prodajali poleg špecerijskega blaga še sadje in zelenjavo, mleko in mlečne izdelke, kruh, meso ter delikatesne izdelke, postavili pa so tudi aparat za kuhanje ekspres kave. Preureditev je veljala 15 milijonov dinarjev, predvidevajo pa, da se bo promet od dosedanjih 7 milijonov povečal na 13 milijonov dinarjev mesečno.

B. S.

Nekoč so to mesto imenovali »bela Ljubljana« ... Morda bomo že prav kmalu lahko prebrali takšen stavek v vodiču ali prospektu glavnega mesta Slovenije. Nesnaga na ulicah, zanemarjena okolica hiš, razdrapanje ograje okrog gradbišč, kupi smeti pod koši za odpadke, šibka skrb za čistočo v lokalih, skratka, lepota Ljubljane ima vse več madežev na vsakdanji obleki. Videti je, kot da mesto očistimo le ob kongresih, za goste, za množico turistov. Kot da prebivalcev mesta nesnaga ne moti.

Vrsto nemarnosti se da odpraviti s prav majhnimi stroški. Prav tu bodo v prihodnje podrezali tisti, ki jim je skrb za čistočo in urejenost mesta pravzaprav poklicna dolžnost. Ne gre za kampanjsko akcijo, temveč za jasen cilj: predstaviti Ljubljano v drugačni obleki in lepšo podobo mesta tudi obdržati. Navsezadnje ne gre za vrsto prireditev (svetovno prven-

stvo v namiznem tenisu, prvaslavo ob 20. obletnici osvoboditve itd.), ki bodo privabile v mesto množice gostov, ki naj bi imeli na bivanje v Ljubljani čim lepše spomine, temveč za počutje slehernega občana.

Za Bežigradom imamo množico novih blokov s strahovito zanemarjeno okolico, kupe zemlje ob novih garažah preraste trava, asfalt prekrivajo odpadki. Umazani prti v gostilnah, kupi smeti okrog trgovin, vse to se da urediti brez investicij.

Na sestanku bežigradskih inšpektorjev prejšnji teden so poudarili, da so se doslej premalo učinkovito spoprijeli prav z drobnimi nemarnostmi, ki pa krepko zbodejo v oči. Dosti je bilo odločb in dosti izgovorov. Število izdanih odločb ni merilo za delo inšpekcij. Kompromisov pri delu inšpekcij ne more biti. Dalekosežna akcija »bela Ljubljana« se je torej pričela.

Črna pika za vrstne hiše v Ulici Pohorskega bataljona

Gospodinja v Amsterdamu, na Dunaju ali v Københavnu ni sram pomesti tudi ulico pred svojo hišo. pri nas pa je to zavržena »kmečka« navada. Okolica novih blokov čestokrat ostane takšna kot so jo zapustili gradbeniki. Kot da stanovalci še nikoli niso videli grabelj in lopate.

BARAKE SREDI LJUBLJANE

Po neuradnih podatkih živi okrog 15 do 20 tisoč prebivalcev Ljubljane v barakah in neprimernih prostorih – Ne akcija čiščenja, temveč reševanje stanovanjskih in socialnih problemov, toda kdo je dolžan ukrepati in kdo sposoben: občina, podjetja, družba...?

Nihče ni pričakoval, da bo do zbrani podatki tako presenetljivo kruti, ko se je Krajevna skupnost »Boris Kidrič« za Bežigradom lotila ugotavljanja, koliko družin in občanov na njenem področju živi v barakah in v neprimernih stanovanjskih prostorih ter kakšne so možnosti za ureditev problema. Na razmeroma majhnem teritoriju krajevnih skupnosti »Boris Kidrič« so ugotovili 25 barak, v katerih živi 215 družin s skupno 880 stanovalci. Samo na ozemljem primestnem bežigradskem področju je 5 krajevnih skupnosti, na področju občine 13. Povsod so barake, na vseh področjih žive nekateri občani v zelo neprimernih stanovanjih, čeprav je res, da je barakarstvo na področju krajevnih skupnosti »Boris Kidrič« najmočnejše in so tam prilike najslabše, ne le v občinskem merilu, ampak v ljubljanskem. Zbrani podatki so osumili zaradi izredno velikega števila in zlasti zaradi dejstva, da obstoječe barake sredi mesta Ljubljane. Stisnjene so v trikot med modernim Savskim naseljem in za fasadami velikih Titove ceste. Grajene so na idealnem gradbenem prostoru, kar je skoraj ironija.

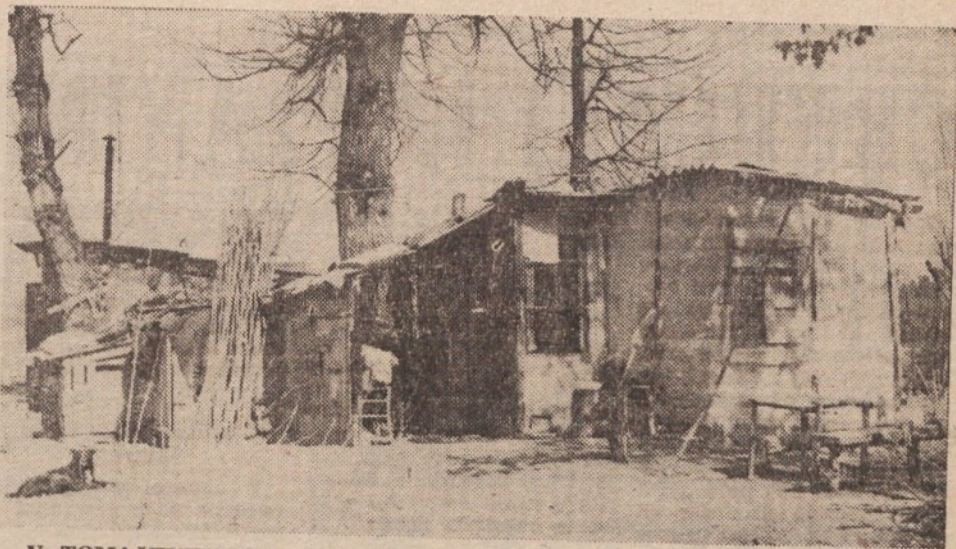
Petnajst velikih podjetij s področja treh občin: Bežigrada, Most in Centra so lastniki 25 barak. Gradbeno podjetje »Tehnika« ima pet barak, v katerih živi 79 oseb in je med njimi 16 družin. Cestno podjetje je lastnik treh barak, v katerih živi 192 oseb, med njimi 50 družin, čeprav so v barakah samo samske sobe (53 samskih sob). Gradbeno podjetje »Gradisa« je lastnik treh barak. Stiri železniška podjetja imajo 7 barak, v katerih je 71 družin s skupno 233 stanovalci itd. V ilustracijo, kakšne so stanovanjske prilike v barakah, samo podatek, da v Novakovi ulici 5 žive v eni sobi, ki meri 20 kv. metrov brez vsakih pritlikov, tri družine in en samec. Baraka je tako nagnata, da bi jo malo silovitejši vihar podrli. Stanovalci barake, ki je last podjetja »Jurij Vega«, nimajo ne stranišča ne vode. Podgane pri belem dnevu skačejo preko otroških postelj. V vseh tesnih in načetih stanovanjskih prostorih gospodinja kuhajo, perejo, suše perilo, imajo shrambe živil in v večini tudi shrambo kurjave, poleg

vsakem primeru, prej ali slej mnogo cenejša kot nekvalificirana delovna sila.

Le malo je bilo primerov, da je izselitev enega stanovalca v baraki povzročila komotito preostalih stanovalcev. Značilno je tudi, da stanovalci sami sebi povzročajo stanovanjsko stisko. V že itak majhne, neprimerne prostore sami vabijo iz domačih krajev sorodnike, prijatelje, vaščane in znanke. Podnajemništvo z ležiščem na tleh ali pa z zmenjavo na enem in istem kavču, je v barakah splošen pojav. Največ zaradi majhnih otrok vzamejo žene na stanovanje svoje kolegice. Potem si v podjetjih uredijo različne turnuse in otroci so preskrbljeni. Socialna delavka pa ve povedati, koliko je zaradi teh najemnic ali samskih najmenikov prepirov v družinah, preteprov, nemorale itd. Podjetja, ki prišleke zaposlujejo, se zadovoljujejo s formalnimi potrdili, kje delavec stanuje oziroma kje je prijavljen. Za večino podjetij je s tem stanovanjsko vprašanje/novega delavca rešeno. Ugotovljeno je, da mnoga podjetja zavestno tolerirajo sedanjí režim v svojih barakah, čeprav je tudi to res, da so mnoga veliko poskušala, da bi bile barake zasilno bivališče samo za samske sezonce.

Tako ali tako, nesporno dejstvo je, da tistikrat, ko so se barake spremenile v družinska stanovanja, nastopi vprašanje odgovornosti z večjo ostrino kot prej. Zaposleni samski proizvajalec je namreč v bistvu le več ali manj skrb podjetij, medtem ko njegova družina ni več. Zlasti ne otroci. Hudo krivično, nehumano in za socialistično družbo nevzdržno bi bilo namreč puščati priseljene družine v težkih stanovanjskih in socialnih prilikah, medtem ko se v najbližji okolici ponajam s standardom, h kateremu je delček prispeval tudi proizvajalec iz barake. Res pa je tudi nevzdržno dejstvo, vsaj za občinske blagajne in proračune, da problema barakarstva po sedanjem sistemu ni moč nikdar odpraviti. Komaj uredijo razmere enemu valu, kmalu že pride za njim drugi, medtem ko že tretji trka na vrata. Ne moremo se zadovoljiti z ugotovitvijo, da je pač takšno življenje.

Krajevni skupnosti »Boris Kidrič« gre mesto v Sloveniji in verjetno v državi, da se je prva z vso doslednostjo spoprijela s problemom barakarstva na svojem področju. Da se razumemo prav: ne zaradi tega, da bi s svojega področja pregnala revne in bedne konture barak in življenja v njih, ampak da bi vsem svojim občanom dostojno in pra-

V TOMACEVEM OB SAVI RASTE DRUGAČEN TIP BARAK: divje gradnje, barake iz lepenke, pločevine in blata. Enajst barak ima skupno hišno številko 55 sredi vasi, kamor poštar oddaja pošto za stanovalce. Vsaka pomlad in vsaka jesen prinese v barakarsko naselje nove družine. Foto: Marjan Ciglič

Mnenja, možnosti in pripravljenosti podjetij

Pred dnevi je Krajevna skupnost »Boris Kidrič« sklicala posvet s predstavniki vseh tistih podjetij, ki so lastniki barak na njenem področju. Posveta se iz neopravičenih vzrokov niso udeležila podjetja: »Edilita«, »Slovenijaceste« in »Kurivo«. Potem ko sta Jože Črnugelj v imenu krajevnih skupnosti in Janez Dremelj v imenu občinske skupščine razložila trden sklep, v najkrajšem času odpraviti barakarstvo, in da morajo pri tem gospodarske organizacije prispevati levji delež za svoje proizvajalce, so predstavniki podjetij obrazložili svoja stališča.

»Metalka«: Ima eno barako z 8 sobami, v katerih žive 4 družine z 22 stanovalci. »Metalka« bo letos v adaptirani bivši tovarni kovinskega orodja naselila vse družine iz Robove 5. Ne bo pa izselila iz barak tistih, ki niso zaposleni v podjetju.

Tovarna »Jurij Vega«: Ima eno barako z enim stanovanjem, v katerem živi ena družina s 4 osebami. Tovarna je v gradnji, potrebuje 54 stanovanj za svoje strokovnjake. Podjetje nima pravnih sredstev in možnosti preseliti delavko, ki je v tovarni zaposlena že 11 let in za katero je ugotovljeno, da živi v najbolj obupnih stanovanjskih razmerah v Savskem naselju.

Železniška podjetja: »Sprid« velični načrtov modernizacije in elektrifikacije slovenskih železnic in sprid modernizacije železniških vagonov in lokomotiv, železnica nima nobenih možnosti preseliti stanovanja za 71 družin, ki živijo v 7 barakah. Železniška podjetja že dve leti niso gradila nobenih stanovanj. Razmere so takšne, da prav zaradi stanovanj železniškim podjetjem primanjkuje strokovnih delavcev. V Zalogu n. pr. premikata vagona samo premikata in nadpremičata, čeprav bi morala sodelovati pri slehernem premikanju 5 ljudi. Mnenje vodstva podjetja je, da bi morale občine imeti večje razumevanje za stanovanja njihovih delavcev.

Kemična tovarna: V dveh do treh letih bo podjetje zgradilo dva bloka z družinskimi stanovanji in en samski blok. Potem bo problem barak in njihovih stanovalcev rešen. Še letos bodo tri družine dobile stanovanja, dve družini pa, ki sta varčevalca pri Skladu, se bosta tudi letos izselili. Do sedaj je podjetje zgradilo 41 stanovanj, v katere se je vselilo 29 delavskih družin.

Gradbeno podjetje »Tehnika«: Letos bo podjetje skušalo za vse stanovalce v barakah rešiti stanovanjski problem. Toda ne za tiste, ki niso zaposleni v podjetju, čeprav žive v njihovih barakah.

Gradbeno podjetje »Gradisa«: Za družine bo verjetno poskrbljeno že do letošnje zime, prav gotovo pa do spomladi. Za samce graje v novih Jaršah blok s 400 posteljami. V dveh letih »Gradisa« ne bo predstavljal problema barakarstva.

Tovarna kleja: Podjetje je v takšni finančni stiski, da v doglednem času ne bo prišlo do nobenih skladov, zato tudi ne bo moglo graditi stanovanj za svoje delavce. Res v eni baraki, kjer je 11 samskih sob, živi 11 družin s 44 stanovalci. Stanovanja so v obupnem stanju, toda podjetje ne more ničesar storiti. Pred tremi leti je podjetje kupilo 10 stanovanj in vanj so se vselili sami takšni delavci, ki so imeli slaba stanovanja.

Cestno podjetje: Potrebuje nove stroje in stanovanja za strokovnjake. Pripravljenost je dodati za varčevalno službo 30% udeležbo za slehernega delavca, ki bi se vključil. Ima namen graditi montažno naselje v bližini Ljubljane, toda kaže, da še nekaj let učinkoviteje ne bo moglo rešiti barakarstva.

Sestanek je pokazal, da se bodo za nekatere stanovalce barak, že v tem letu, mnogim pa v prihodnjem, uredile stanovanjske razmere. Toda da bi barakarstvo na področju občine odpravili, so bila podjetja zadolžena, da tako ali drugače demolirajo sobe in barake takoj, ko se iz njih izselijo sedanji stanovalci. Tudi sprejemanje novih delavcev ne bo več dovoljeno, če le-ti ne bodo imeli poprej zagotovljena primerna stanovanja. Koliko se bodo podjetja držala teh sklepov, bomo videli.

Lojze Jakopič

OBA STA PROIZVAJALCA: TA V BARAKAH IN ONI V STOLPNICI. Pogled na dvorišče ene izmed barak v Robovi ulici, tik pred začetkom Savskega naselja.

Foto: Marjan Ciglič

APRIL

ČRNUČANI IN PLANINA

Med najbolj aktivna društva v naši občini nedvomno sodi prav črnuško planinsko društvo, ki združuje pod svojim okriljem vsako leto več mladih in starih ljubiteljev gora. Svoje sekcije ima društvo v vseh večjih delovnih organizacijah na območju Črnuče pa tudi izven njih. Neben sestanek ali pa kakršnakoli prireditev na Črnučah ni bolj obiskana kot prav občni zbori črnuških planincev ali pa katerakoli njihova zabavno-družabna prireditev. Zakaj? V vrstah teh ljubiteljev gora so se zbrali pravi ljudje, ki vedo, kaj hočejo. Tej trditvi smo naši potrdili tudi na zadnjem občnem zboru, ki je bil pred dnevi v dvorani krajevnega urada. Dvornica je bila tudi tokrat zasedena do zadnjega kotička, tako da so morali nekateri stati celo v prostoru pred dvorano. Po formalnostih, ki jih običajno zahtevajo takšni zbori, živahni diskusiji in ponovni izvolitvi Metod Lampiča za predsednika PD Črnuče, so si zborovalci ogledali tudi barvni film o Veliki planini, Julijcih in Alžiru, ki ga je posnel in predvajal Metod Lampič.

In kaj so člani društva naredili v minulemu letu? Med drugim so organizirali večji skupinski izlet na Golico pod pokroviteljstvom svoje sekcije v tovarni Elma. Dvanajst skupin je obiskalo triglavsko pogorje, štiri Karavške, dva Zasavske hribe, tri Pohorje, po ena pa Trebevič in Romunijo ter še več drugih hribov in planin. Naravnost množičnega obiska Velike planine in Kamniških planin pa sploh ni mogoče registrirati, ker je vsaj pol članov PD Črnuče vsaj vsako drugo nedeljo na Veliki planini in njeni »sestri« Mali planini.

Društvo se bori predvsem okrog materialnih težav, ki jih zahteva organizacija skupinskih izletov v planine (za pionirje in mladince), zakaj starši največkrat težko po-

vešni prevzemajo naše breme takšnih izletov.

570 članov - planincev

V minulem letu na Črnučah sicer niso zabeležili porasta svojih članov, vendar to dejstvo priča o boljši ali manj večji fluktuaciji delovne sile v gospodarskih organizacijah. Članstvo namerava letošnje povečati z ustanovitvijo novih sekcij PD v šolah in nekaterih delovnih organizacijah, kjer je zanimanje za planinske predavanja in nudijo slehernemu delavcu možnost zdravega oddiha in razvedrila.

PD Črnuče ima pet sekcij v gospodarskih organizacijah, in sicer: v Energoinvestu, Elmi, Belinki, TKG in Topsisu. Vse sekcije so aktivne. Vse prirejajo planinske skupinske izlete, planinska predavanja in nudijo slehernemu delavcu možnost zdravega oddiha in razvedrila.

V Elmi ima društvo 80 članov, v Topsisu 48, Energoinvestu 46. Posebej aktivni so mladinci, ki združujejo v svojih vrstah 96 mladih ljudi, ki so kar zadeva obisk gora najbolj aktivni. Tudi pri gradnji novega doma na Mali planini so

s prostovoljnim delom glavni delež doprinesli prav mladinci. Organizirali so brigado, ki je kopala pesek, betonirala temelje in razopazila ploščo za dom. Razen tega so sodelovali tudi pri sečnji lesa za ostrešje in pri drugih delih.

Gradnja doma na Mali planini

V minulem letu je društvo navezalo stike z različnimi organizacijami na območju bežigradske občine. S svetom za varstvo otrok so sklenili pogodbo, da bo leta prispeval določen delež za dograditev planinske postojanke, zato bodo tudi naši najmlajši deležni v določenem času oddiha na svežem gorskem zraku. Tudi občinska skupščina je tokrat ponovno prispevala nekaj denarja za to gradnjo, ki naj bi bila še letos v grobem pod streho, tako da bi že letošnji pozimi vsaj za silo lahko našli zatočišče v njej. Nekaj težav je imelo društvo ob tej gradnji, ker se je pokvarila tovarna žičnica Črna-Mala planina, vendar je zdaj že spet nared. Sneg bo vsak čas skopnel in črnuški planinci bodo spet poprijeli za krampe in lopate. Srečno pod svojo streho!

KREDITI ZA ZASEBNE TURISTIČNE SOBE

Ob novih pogojih za najemanje kredita, namenjenega za povečanje zmogljivosti in izboljšanje pogojev za sprejem turistov pri zasebnikih je med občani precej zanimanja. Kredit za ta namen lahko dobijo zasebniki, ki opravljajo turistične storitve in imajo možnost, da povečajo zmogljivosti in izboljšajo pogoje za nastanitev turistov. Kredit lahko uporabijo za nakup opreme (štedilnik, pohištvo, posteljnina itd.) za napeljavno vodovoda in električnega toka, nakup in postavitve sanitarnih naprav in za

druge naložbe, ki služijo razširjanju in izboljšanju pogojev za sprejemanje turistov na prenočišče in hrano.

Za odobritev kredita mora prosilec priložiti potrdilo, da izpolnjuje pogoje za sprejem turistov. Potrdilo dobi na oddelku za upravno-pravne zadeve občinske skupščine Bežigrad, kamor naslovi pismeno vlogo, kolkovano z 200 dinarji. Obvezati se mora, da bo sprejemal turiste na hrano in prenočišče najmanj 45 dni na leto toliko časa, dokler traja kredit.

Komunalne banke dajejo

kredit v znesku do 750.000 dinarjev. Vračilni rok je pet let, odvisen pa je od višine kredita. Obrestna mera znaša 6 odst. letno, provizija pa en odstotek. Prosilec mora pri komunalni banki dati zavezanja, ki jih banka zahteva. Po informacijah komunalne banke Ljubljana, Subičeva 2, predstavljajo to zavarovanje trije poroki.

Zasebniki, ki želijo podrobnejša navodila, naj se obrnejo na referenta za blagovni promet bežigradske občinske skupščine (Parmova 33, soba 23, telefon 312-991).

V KUHINJI OSNOVNE SOLE V STOŽICAH pripravijo vsak dan okrog 400 malic in 70 kosil. »Veliko družino imamo, sta nam dejali prijazni kuharici. Kuhinja je postala že pretesna«.

15 let prosvetnega društva Savlje - Kleče

Prejšnji mesec so imeli v Savljah proslavo ob 15. letnici prosvetnega društva. Na prireditvi so sodelovale vse

sekcije tega prizadnega društva, na koncu pa so devetnajstim najzaslužnejšim članom podelili diplome in priznanja za požrtvovalno delo.

V petnajstih letih so na savljskem odru uprizorili 45 dramskih del. Med temi je bilo največ komedij in sicer 18, devet ljudskih iger, sedem veseliger in sedem dram ter štiri mladinske igre. V prosvetnem domu vsako soboto in nedeljo predvajajo filme, zelo delavna pa je tudi izobraževalna sekcija, ki zlasti pozimi organizira vrsto predavanj o kmetijstvu, zdravstvu, potovanjih po tujih deželah itd. Uveljavila se je tudi folklorna sekcija, ki so jo ustanovili 1953. leta, ko so v Savljah prvič prikazali tradicionalni koroški narodni običaj — »štehvance«. Prav za

letos pripravljajo 10. jubilejno število.

Prosvetno društvo Savlje-Kleče sodeluje z vsemi družbenimi in političnimi organizacijami na terenu ter z delovnimi kolektivi tovarn TOPS in TONOSA. Prav to tesno sodelovanje je postavilo prosvetno društvo v Savljah v žarišče družbenega življenja na tem terenu, hkrati pa je to najbolj delavno prosvetno društvo v bežigradski občini.

»Potujoči« kino bežigradske Svobode

Filmska sekcija »Svobode« Bežigrad že poldrugo leto prireja filmske predstave za Bežigradom, v Stožicah in v Beričevem. Predvajajo celovečerne filme na 16 mm traku. Največ gledalcev je v Stožicah in v Beričevem.

ŽULJI, KI NE SKELIJO

Člani telesno vzgojnega društva »Partizan« z Ježice so se doslej lotili že vsemogočih stvari. Večkrat se pošalijo, da bi si morali nadeti drugo ime — gradbeno društvo. Pred leti so s prostovoljnim delom preuredili nekdanji prosvetni dom na Ježici v telovadnico, pred domom pa gradijo igrišča. Prejšnji mesec so v svojo kroniko zapisali še eno akcijo. Krajevna skupnost jim je prepustila rušenje Uranove hiše zraven »Ruskega carja«. Člani, članice in mladinke so en teden nekoliko s skrbjo gledali v žuljave dlani, vendar prislužili so si dragocen denar, da bodo nadaljevali gradnjo igrišč pred domom in za druge potrebe društva.

Okrog rušenja Uranove hiše so tekle dolge razprave. Po vseh zapletih je neugledno poslopje navsezadnje le zavrženo z zemljo.

Občni zbor po dveh letih

Več kot dve leti je minilo od zadnjega občnega zbora pri TVD — Partizan Bežigrad. Letošnji, ki je bil 14. februarja, je bil torej obračun dela za daljše obdobje. Udeležba ni bila ravno najboljša — tako s strani domačih članov, kot tudi povabljenih. Društvo je sicer poslalo zelo veliko vabil organizacijam in posameznikom, ki pa verjetno niso smatrali za potrebno, da bi se vabilu odzvali. Občnega zbora se je udeležil le predstavnik Občinske zveze za telesno kulturo.

Vendar je bil občni zbor zelo zanimiv, saj je pokazal in opozoril na številne težave in probleme, ki ne tarejo samo bežigradskega Partizana. Predsednik društva se je v svojem poročilu dotaknil enega najtežjih problemov — pomanjkanje vodstva. Društvo, ki je bilo svojčas med najuspešnejšimi, se je ravno zaradi tega znašlo v precejšnjih težavah. Do konca lanskega leta jim namreč ni uspelo pridobiti ljudi, ki bi bili pripravljeni oprijeti se resnega dela. Mladina, ki je kljub temu še tudi sama ni bila kos vsem nalogam, saj jim je za to delo manjkalo predvsem prepotrebnih izkušenj. Bili pa so to po večini le študentje in dijaki, ki so poleg šolskih obveznosti še redno trenirali, vodili ostale oddelke in opravljali še vrsto drugih opravil v društvu. Torej skoraj maksi-malna angažiranost, ki jo lahko pričakujemo od posameznika.

V preteklosti so naleteli tudi na dva vzporedna problema: strokovni kader in število članstva. Društvo se je usmerilo predvsem na kočenje orodne telovadbe — torej panoge, ki zahteva povsem specifičen trening pri posameznikih in oddelkih, potrebno je torej večje število trenerjev. Pojavlja pa se vprašanje, ali bi pridobitev novih trenerjev rešila v društvu drugi problem, namreč število članstva, ki je v tem društvu v zadnjih dveh letih močno padlo. V društvu menijo, da bi jim tu lahko mnogo pomagale šole. Vendar je tu zopet težava s telovadnico, ki je na razpolago šele v večernih urah, tako da mlajših pionirjev ni mogoče vzgajati, starejši pionirji pa vadijo skupno z mladinci.

Zanimiva je bila tudi razprava. Slišati je bilo razne predloge za ponovno usposabljanje letnega telovadišča, ki naj bi služil javnim nastopom. Zanimiv je bil tudi predlog o potrebi zavarovanja članov društva, predvsem tekmovalcev.

V njihovih javnih nastopih in o udeležbi na tekmovanjih smo v našem listu že pisali. Morda raje nekaj besed o načrtih. Njihov glavni letošnji cilj je sodelovanje na republiškem prvenstvu in to, kot kaže, z rekordnim številom udeležencev. Tekmovanja se mislijo namreč udeležiti s kompletnimi članskimi vrstami prvega in drugega razreda in s pionirsko vrsto. Problematična je le članska vrsta drugega razreda. Prvenstva se bodo udeležili še trije mladinci v prvem razredu. Vsekakor lepi načrti, za katere pa pravijo, da so povsem uresničljivi, če le ne bo novih poškodb, ki jih je bilo letos že dovolj. Udeležiti se nameravajo tudi »Pohoda ob žici okupirane Ljubljane« in še drugih tekmovanj.

»Zlata puščica« za Janeza Bohinca

Na tekmovanju strelcev bežigradske občine za »Zlato puščico« je zmagal Janez Bohinca, član SD »Tabora« Ježica, ki je dosegel 521 krogov. Za njim so se uvrstili: Boris Cuk (SD »Heroj Viteza« Crnuče) 512 krogov, Gabrijel Dovč (Tabor) 507 krogov, Ivan Radman (Heroj Vitez) 503 kroge, Aleš Demšar (Tabor) 494 krogov itd. Več kot 450 krogov je doseglo 18 strelcev.

Sedem tekem mladih

Pri Partizanu na Ježici imajo že skoraj pol leta tudi ekipo košarkaric — začetnice. Vse so dijakinje osnovne šole v Stožicah in hkrati zastopajo tudi šolsko športno društvo. Doslej so odigrale že sedem tekem. Rezultati so bili ti: Tivoli : Ježica 36:19, Olimpija 52:22, Ježica : Ježica 27:20, Olimpija 36:19, Ježica : Slovan 37:25, Ježica : Osnovna šola Kette Murn 34:2, Ježica : Osnovna šola Ledina 47:0.

Največ košev za ekipo Ježice so na teh tekmah dosegle: Nada Mavec 65, Marjeta Lupše 45, Mija Zust 40, Majda Brovat 29, Alenka Švajcar 18 in Olga Levstek 14.

APRIL

Z RAZSTAVE »20 LET ŠPORTA NA JEŽICI«

Občni zbor TVD Partizan Ježica

70 TEKMOVANJ

Občnemu zboru Partizana Ježica je prisostvovalo več kot 80 članov društva. V poročilih je bilo precej govora o uspehih športnikov: v svoji sredi imajo državnega in republiškega mladinskega prvaka v dviganju uteži, tri pionirske prvake Slovenije v badmintonu, ženska košarkarska ekipa nastopa v republiški ligi. Udeleženci občnega zbora se v živahni razpravi niso spuščali v drobne napake in probleme temveč so opozorili na pomanjkljivosti, ki resno zavirajo razvoj društva in sploh telesne kulture na tem področju.

Predsednik društva Filip Stucin je med drugim dejal, da pri Partizanu vadi še pre-malo mladine. Vendar pa krivda za to ne leži na ramah društva. Dejal je:

Letos smo z novo telovadnico pri Osnovni šoli v Stožicah, veliko pridobili. »Vse mladine, ki se na Osnovni šoli v Stožicah želi udeležiti na telesno-vzgojnem in športnem področju pri Partizanu, nismo mogli zajeti. Imeli smo dober namen, da se tesneje povežemo s šolo, zato smo delo koordinirali. Poklični telesnovzgojni delav-

ci na šoli pa niso nudili pomoči, kakršne smo pričakovali. Vse oddelke vodijo samo naši vodniki in trenerji.

Krajevna skupnost Ježica je redno spremljala delo društva in mu v najtežjih trenutkih pomagala. Člani Partizana si še naprej želijo takega sodelovanja, hkrati pa upajo, da jim bosta pomagali tudi krajevni skupnosti Stožice in Savlje.

Lani je imelo društvo več kot 70 tekmovalcev. S sredstvi, ki jih imajo na razpolago, se ne da dograditi letnega telovadišča, vzdrževati dom in tek-movati. TVD Partizan Ježica je edino telesno-vzgojno društvo v občini, ki ima svoj dom, za vzdrževanje tega objekta pa ne dobi dovolj sredstev.

Želijo tudi, da bi k društvu pristopilo več starejših članov, ki bi vsaj malo razbremenili člane upravnega odbora, ki niso le športniki, temveč tudi organizatorji, pa zidarji in pleskarji, kadar je treba poprijeti okrog doma Partizana.

Partizan Ježica ima danes v štirih sekcijah s 14 oddelki več kot 250 članov.

Na občnem zboru je 15 najzastupljivejših članov dobilo priznanja in diplome za požrtvovalno delo v društvu.

J. G.

Ježica : Ilirija 39:34

Ježica: Pregelj 11, Subelj 5, M. Oven 3, Kovič 15, Kovačič 5, Karič, V. Oven, Stražisar, Plevnik, Kušar, Bogunič, Janež.

Ilirija: Strekelj, Suša 9, Lah 13, Polanc, Pribošek, Sedej 2, Goršič 2, Novljan 2, Nastran 6.

V prijateljski tekmi, ki sodi k pripravam za republiško ligo, je ženska košarkarska vrsta Ježice zasluženoma premagala Ilirijo. Tudi to srečanje je bilo izredno zanimivo. Ježica je prikazala precej bolj zrelo igro kot v lanski sezoni, igralke pa so še premalo učinkovite. Naj napišemo še to, da je Ježica igrala oslajljena in da ni nihče pričakoval zmage.

Šahovsko tekmovanje pionirjev

V šoli Danile Kumar v Stožicah je bilo občinsko ekipno šahovsko tekmovanje. Sodelovale so ekipe pionirjev in pionirk vseh šol v občini. Za dobro organizacijo in tehnično vodstvo gre vsa pohvala tovarišu Borisu Kutinu in Karli Čamernikovi.

Tekmovalo je 15 ekip mlajših in starejših pionirjev ter mlajših in starejših pionirk.

Rezultati mlajši pionirji:
1. Osnovna šola »Danile Kumar« v postavi: Stane Koprivšek, Igor Kante, Zarko Mahne, Janez Jerina in Andrej Kopčaver. 2. O. š. »Vita Kraigherja«, 3. O. š. Dol, 4. O. š. »Boris Kidrič«, 5. O. š. »Maks Pečar«.

Starejši pionirji 1. »Boris Kidrič« (Zlatko Kumše, Marjan Novak, Dušan Železnikar, Franci Hren, Željko Galoš), 2. Dol, 3. »Danila Kumar«, 4. »Vita Kraigherja«, 5. »Maks Pečar«.

Mlajše pionirke: 1. »Danila Kumar« (Jasmina Krek, Simona Stucin, Anica Horvat, Biljana Križaj, Biserka Božičnik), 2. »Boris Kidrič«.

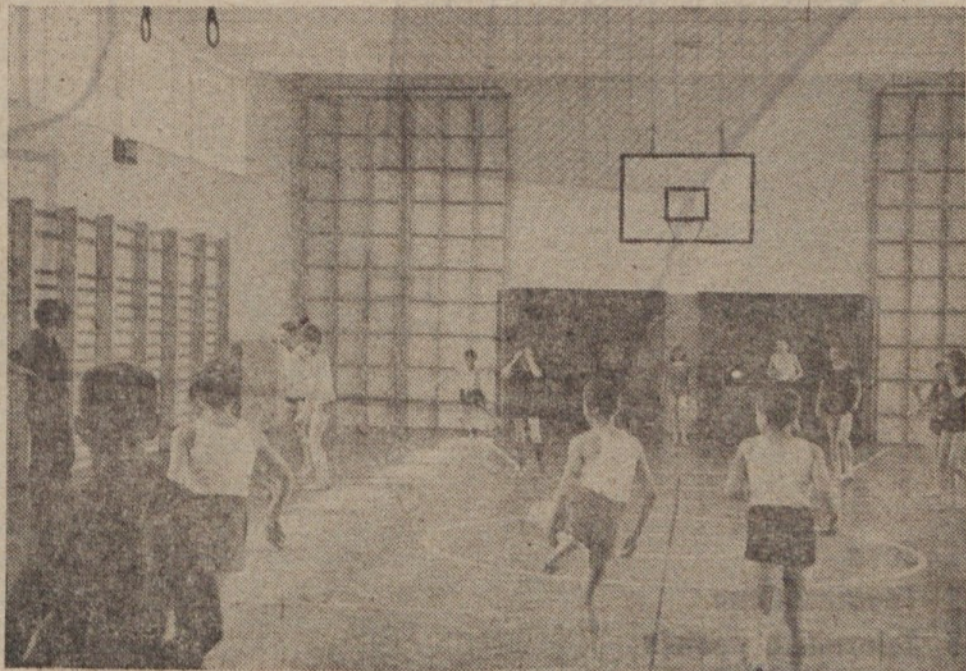
Starejše pionirke: 1. »Danila Kumar« (Dunja Bogunič, Vida Oven, Majda Horvat, Nada Mavsar, Breda Majdič), 2. »Vita Kraigherja«, 3. »Maks Pečar«.

Največ uspeha so imeli pionirji in pionirke osnovne šole »Danile Kumar« v Stožicah, ki so osvojili kar tri prva mesta.

Trofeje po uspehih in težavah

Ob občnem zboru telesno-vzgojnega društva Partizan na Ježici so odprli tudi razstavo »20 let športa na Ježici«. Razstava je vzbudila precej zanimanja. Med drugimi so si jo ogledali tudi vsi dijaki osnovne šole v Stožicah.

Na Ježici so imeli zadnjih dvajset let mimo TVD Partizana kot naslednika fizkulturnega društva »Sava«, ustanovljenega kmalu po vojni, tudi nogometni, kajakaški in košarkarski klub. Tekmovali so še v odbojki, orodni telovadbi itd. Vrsta športnih trofej priča o uspehih, ki so jih dosegli športniki z Ježice, čeprav so imeli kaj pičle pomo- goje za delo.

V STOŽICAH NIČ VEČ NE TELOVADIJO NA HODNIKIH — Nova telovadnica pri osnovni šoli je polna od jutra do mraka.

MLADINA Z ASFALTA

V letošnjem proračunu bežigradske občine ni najti niti dinarja za gradnjo športnih igrišč. Ne gre za mogočne stadione ali športne hale, temveč za čisto preprosta igrišča telesno-vzgojnih društev in šol. Prav takšne naprave pa lahko za Bežigradom, v občini s skoraj 40.000 prebivalci, preštejemo na prste.

Trdoglavo ugotavljamo, da mladina, denimo, v Savskem naselju uničuje zelenice in parke, za katere smo odšteli lepe denarje. Vztrajno tudi poiščemo sredstva, da vsako leto te zelenice obnovimo. Le za igrišča nikoli ni bilo moč najti denarja, tako da smo naposled dočakali leto 1966, ko je znesek, namenjen za gradnjo igrišč enak — ničli. Mladini tedaj ostanejo zelenice in parki, da jih v svoji želji po gibanju uporablja za športno udejstvovanje. Da ji je takšna pot namenjena tudi v prihodnje, zadostuje pogled na urbanistične načrte za razvoj Bežigrada. Le redkokdaj in mimogrede začrtajo urbanisti tudi prostor za športna igrišča. Načrti za monumentalni mestni stadion s tribunami za več deset tisoč gledalcev so pripravljeni — zgradili naj bi ga za Bežigradom. Igrišča in tisoči bežigradske mladine bodo ostali v senci tega mogočnega objekta, namenjenega atrakcij želnih množicam (ne)aktivnih Ljubljančanov. Pod stolpniciami v novih soseskah se bodo še naprej igrali na cestah, kadar bomo pač parke pred vnetimi žogobrcarji ogradili z bodečo žico.

Podatki o zdravstvenih pregledih šolskih otrok kažejo, da ima 30 odstotkov bežigradskih šolarjev slabo telesno držo. Odstotek vsako leto narašča. Pri šolarjih v občini Center so ugotovili slabo telesno držo pri 21 odst. šolarjev. Deformacija prsnega koša so ugotovili pri 22 odst. bežigradskih šolarjev in pri 13 odst. šolarjev iz občine Center. Ni mogoče trditi, da je takšno stanje v celoti posledica neurejene telesne vzgoje bežigradske mladine, vendar pa bo prav kmalu lahko znamenje za preplah.

Se letos se bo v nova stanovanja v Soseski VI priselilo več sto prebivalcev. Desetine milijonov dinarjev je namenjenih za ureditev komunalnih naprav v tem novem naselju, med drugim tudi za zelenice, le za športna igrišča ni predviden niti dinar, čeprav so že v mnogih občinah »priznali« športna igrišča za komunalne objekte, kot so to storili še marsikje po svetu. V investicijskem načrtu za Sosesko VI pa je točno zapisano, da bodo za ureditev 2.800 kvadr. metrov parkirnega prostora porabili letos dvanaest milijonov dinarjev. V urejeni soseski z nekaj tisoč prebivalci, ki bodo imeli vse komunalne naprave, bo mladina ostal morda le parkirni prostor, do najbližnjega športnega igrišča pa kilometer poti.

Za avtomobile bo tedaj poskrbljeno.

Mladina pa naj počaka

Na avtomobile.

Kje lahko zidamo na Črnučah?

Sprico velikega zanimanja za individualno gradnjo na Črnučah in ker to stran Save (ožji, mestni predel Bežigrada) ni več dovoljena individualna gradnja stanovanjskih hiš, smo zaprosili inž. arh. Staneta Koviča, pri urbanističnem zavodu »Projektivni biro«, ki pripravlja zazidalni program za to naselje, da nam na kratko razloži kje in kdaj bo mogoče na Črnučah dobiti lokacije za tovrstno gradnjo novih stanovanj. Inž. arh. Stane Kovič nam je na to okvirno vprašanje odgovoril tako:

Meja predstavlja Črnuče v razvoju tridesetih let. To naselje pomeni eno izmed ljubljanskih stanovanjskih sosesk, ki pa ima zaradi svoje idealne lege in dosedanjega razvoja tudi lastno industrijo. V tem okviru, ki smo ga sedaj začrtali za razvoj Črnuč, se bo v nadaljnjih tridesetih letih lahko zaposlilo do 5.000 ljudi. Pritok novih prebivalcev v ta predel naše občine in zanimanje za zidanje stanovanjskih hiš je tu zelo velik.

V tako zaključeni stano-

vanjski soseski bo v bližnji prihodnosti na Črnučah lahko živelo 8.000 do 9.000 ljudi.

Ker postajajo zemljišča sprico razraščajočega se mesta vedno bolj dragocena, na območju mestnega predela Bežigrada, to stran Save, ne bo moč več graditi individualnih hiš.

Za Črnuče smo doslej pripravili več zazidalnih načrtov, in sicer:

- za gradnjo blokov pod železniško progo (skica)
- individualne hiše nad

opekarno (Podboršt-Trčkov hrib)

● individualne hiše na levi strani potoka Črnušnice (Gmajna)

Zazidalni načrt za cono Trčkov hrib je pripravljen. Urejen je tudi zazidalni načrt za srednji del Gmajne (glej skico) kot dopolnitev prejšnjih zazidalnih načrtov. V prvi fazi stanovanjskega razvoja Črnuč (10 let) bo po vsej verjetnosti že na teh conah dovolj prostora za vse interese. Zaradi velikega interesa občinske skupščine Bežigrad, smo razen tega pripravili poseben projekt za individualno gradnjo na pobočju pod Taborom. Ta predel je izrazito viden iz Ljubljane. Tu bo možna terasasta gradnja individualnih hiš z večjo gostoto. Natečaju projekt bo v kratkem prinesel tudi projekte zgradb, ki naj bi zrastle v tem predelu Črnuč. Tu bo organizirano gradnja občina.

Gradnja stanovanjskih blokov bo po tem načrtu možna

pri tovarni Elma, to je dopolnjevanje že obstoječih blokov za nekako desetletno obdobje. Vse ostale površine v tem regulacijskem območju so predvidene za kasnejšo gradnjo.

Na tistih območjih, ki niso posebej označena na skici, v nadaljnjih desetih letih ne bo mogoče dobiti lokacije za kakršnokoli individualno gradnjo, zato toplo priporočam vsem zasebnikom, kupcem in prodajalcem, naj ne nasedajo raznim geometrom, parcelaciji zemljišč, itd., ker tod ne bo moč zidati.

Za lokacije v dopolnjenih conah lahko občani zaprosijo občino po izjemnem postopku, zakaj vsako lokacijo je treba določiti posebej.

Izven prioriteto določenih predelov ali con za individualno gradnjo (Trčkov hrib in Gmajna) v naslednjih dveh letih ne bo mogoče zidati, ker želimo, da bi zaradi najbolj racionalnega urejanja komunalnih naprav (elektrika, ceste, vodovod), najprej strnje-

no zazidali ti dve coni. Zato je vsako parceliranje zemljišč po raznih posebnih kanalih povsem jalovo in bo po nepotrebnem prizadelo posameznike.

Po zazidalnem načrtu za Trčkov hrib (Podboršt) je tu prostora za gradnjo okrog 80 individualnih hiš (visokopritlične), toda zaenkrat ni tu še nihče zastavil lopate za takšno gradnjo (parcele 400 kv. metrov). Najprimerneje bi tu gradili na razpis občine. Ko bi bilo dovolj interesentov, bi bila gradnja veliko hitrejša, bolj smotrna in tudi cenejša, kot pa je bila praksa gradnje individualnih hiš doslej.

Tudi na srednjem delu Gmajne je prostora za okrog 80 hiš. V naslednjih dveh letih torej lahko zraste na Črnučah 160 individualnih hiš, kar je več kot dovolj. Tudi za nadaljnjih deset let je dovolj določenega prostora za individualno gradnjo. Če se bo pa pokazala večja potreba,

bomo odprli še nova področja.

Dosledno naj bi se držali principa: najprej dograditi eno sosesko ali cono, in šele potem nadaljevati z gradnjo individualnih hiš v drugi coni, ker je to, kakor že rečeno, najbolj racionalno in smotno, če se hočemo za prihodnje izogniti neurejenosti komunalnih naprav, je zaključil inž. arh. Stane Kovič.

Zazidalni načrt Črnuč razdeljen po prednostnih območjih za naslednjih dve leti, za deset let, itd. je torej pred nami. S priložene skice je hkrati možno razbrati, kje je predvidena industrijska cona, športna cona, cone individualnih gradenj, blokovnih gradenj in rezervirana zemljišča za zelene površine.

Črnim gradnjam je torej odklenalo, odslej bo na Črnučah mogoče graditi samo po tem zazidalnem programu, ki točno določa, kje, kdaj in kaj bo moč graditi ali ne v naslednjih letih.

